

อุตสาหกรรมด้านอาหารและเครื่องดื่ม

เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 22-TH | มิถุนายน 2014

(Dining and Beverage Industry

Pub 22-TH • JUNE 2014)

BOARD MEMBERS (Names updated 2015)

SEN. GEORGE RUNNER (RET.)
First District
Lancaster

FIONA MA, CPA
Second District
San Francisco

JEROME E. HORTON
Third District
Los Angeles County

DIANE L. HARKEY
Fourth District
Orange County

BETTY T. YEE
State Controller

CYNTHIA BRIDGES
Executive Director

ส่วน	หน้า
<p>ภัตตาคาร บาร์ โรงแรม และสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>อาหารที่ขายเพื่อการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ</p> <p>อาหารที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่</p> <p>การขายที่ไม่ต้องเสียภาษี</p> <p>ค่าบริการจัดเลี้ยง</p>	2
<p>ผู้ให้บริการด้านอาหาร</p>	7
<p>สถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเข้า</p>	11
<p>อาหารและเครื่องดื่มอภินันทนาการ—</p> <p>โรงแรมและสถานที่พักที่คล้ายคลึงกัน</p>	12
<p>ประเด็นอื่นๆ ด้านภาษี</p> <p> มี้ออาหารสำหรับพนักงาน</p> <p> การขายสินค้าประเภทมินิบาร์ของโรงแรม</p> <p> ค่าธรรมเนียมสำหรับสถานที่ที่เรียกเก็บโดยผู้ขายปลีกอื่นๆ ที่มีใช้ภัตตาคารหรือโรงแรม</p> <p> อาหารและเครื่องดื่มที่บริโภคเองและที่เป็นของอภินันทนาการ</p> <p> สิ่งของที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ที่ขายพร้อมกับมี้ออาหาร</p> <p> ทิป ค่าบริการ และค่าบริการที่คิดเพิ่มจากค่าอาหาร</p> <p> อาหารสองที่แต่คิดราคาเพียงที่เดียว</p> <p> การชำระคืนภาษีการขาย</p> <p> ระบบควบคุมสินค้าคงคลัง</p> <p> การจัดเก็บบันทึก</p> <p> ใบอนุญาตของผู้ขายในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย</p> <p> โปรแกรมซอฟต์แวร์และอุปกรณ์การลบบัญชีการขาย</p>	15
<p>สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม</p>	20
<p>ภาคผนวก การทดสอบกฎ 80/80</p>	22

การขายบางประเภทของคุณอาจไม่ต้องเสียภาษี

แม้ว่าโดยทั่วไปแล้วผลิตภัณฑ์อาหารที่ขายโดยภัตตาคาร บาร์ โรงแรม ผู้ประกอบธุรกิจให้บริการด้านอาหาร และสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกันต่างๆ มักต้องเสียภาษี แต่ก็มีการขายอาหารบางประเภทโดยสถานประกอบการเหล่านี้ที่ไม่ต้องเสียภาษี

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการขายผลิตภัณฑ์อาหารที่ไม่ต้องเสียภาษีของสถานประกอบการเหล่านี้ กรุณาดูในข้อกำหนดข้อที่ 1603 เรื่องการขายผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องเสียภาษี เยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา หรือโทรศัพท์ติดต่อศูนย์บริการลูกค้าของเรา โดยข้อกำหนดนี้อธิบายการใช้การยกเว้นภาษีสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

- มีอาหารสำหรับนักเรียน
- การขายมีอาหารโดยองค์กรทางศาสนา
- การขายมีอาหารและอาหารโดยสถาบันต่างๆ เช่น โรงพยาบาล
- โปรแกรมมีอาหารสำหรับผู้สูงอายุที่มีรายได้น้อย
- มีอาหารที่จัดส่งถึงผู้สูงอายุหรือผู้พิการที่ไม่สามารถออกจากบ้านได้
- มีอาหารและผลิตภัณฑ์อาหารที่มีไว้บริการผู้พักอาศัยในคอนโดมีเนียมที่มีอายุ 62 ปีขึ้นไป
- การขายให้แก่ผู้ให้บริการด้านขนส่งทางอากาศที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์ระหว่างรัฐหรือการพาณิชย์กับต่างประเทศ

นอกจากนี้ ข้อกำหนดข้อที่ 1597 เรื่องทรัพย์สินที่มีการถ่ายโอนหรือขายโดยองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรบางแห่งและองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 18 อธิบายวิธีการประยุกต์ใช้ภาษีกับการขายอาหารขององค์กรเยาวชนและองค์กรผู้ปกครอง-ครูที่ไม่แสวงหาผลกำไร

ภัตตาคาร บาร์ โรงแรม และสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกัน

ส่วนนี้ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายอาหารและเครื่องดื่มในภัตตาคารและสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกันต่างๆ ดูในส่วนประเด็นอื่นๆ ด้านภาษีสำหรับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้

- มีอาหารสำหรับพนักงาน
- อาหารและเครื่องดื่มที่บริโภคเองและที่เป็นของอภินันทนาการ
- สิ่งของที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ที่ขายพร้อมกับมีอาหาร
- ทิป ค่าบริการ และค่าบริการที่คิดเพิ่มจากค่าอาหาร
- อาหารสองที่แต่คิดราคาเพียงที่เดียว

หากคุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายประเภทอื่นๆ เช่น บัตรอวยพร แก้วกาแฟ สิ่งของส่งเสริมการขาย เป็นต้น กรุณาดูที่ *ใบอนุญาตของผู้ขายในมลรัฐแคลิฟอร์เนียของคุณเอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 73*

บทนำ

การอภิปรายเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายอาหารและเครื่องดื่มถูกแบ่งออกเป็นสองหมวดหมู่ ดังนี้

- อาหารและเครื่องดื่มที่ขายเพื่อการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมักต้องเสียภาษี (ดูรายละเอียดด้านล่าง) และ
- อาหารและเครื่องดื่มที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ ซึ่งอาจหรืออาจไม่ต้องเสียภาษี (ดูในส่วนอาหารที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่)

ดูในส่วนการขายที่ไม่ต้องเสียภาษีสำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการขายให้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ การขายเพื่อการขายต่อ และการขายผลิตภัณฑ์อาหารเย็นที่ไม่เหมาะสำหรับการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ

อาหารที่ขายเพื่อการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ

โดยทั่วไปแล้ว ภาษีมักประยุกต์ใช้กับการขายอาหารและเครื่องดื่มหากมีการเสิร์ฟรายการเหล่านั้นเพื่อการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ

คุณจะได้รับพิจารณาว่ามีสถานที่ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นสถานที่ที่ลูกค้าอาจบริโภคสิ่งที่พวกเขาซื้อได้ หากคุณสามารถกระทำการบางอย่าง ยกตัวอย่างเช่น

- คุณจัดเตรียมโต๊ะและเก้าอี้หรือเคาน์เตอร์ไว้สำหรับการรับประทานอาหาร หรือจัดเตรียมถาด แก้วน้ำ จาน หรือเครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหารอื่นๆ ไว้ให้ หรือ
- สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณตั้งอยู่ในศูนย์การค้า และตั้งอยู่ใกล้กับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการรับประทานที่ศูนย์การค้า ดังกล่าวจัดเตรียมไว้ให้ ในตัวอย่างนี้ สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณตั้งอยู่ในหรือใกล้กับศูนย์อาหารหรือใกล้กับบริเวณที่มีการจัดเตรียมโต๊ะและเก้าอี้ไว้สำหรับการรับประทานอาหาร

อาหารและเครื่องดื่มจะได้รับการพิจารณาว่าถูกเสิร์ฟหากมีความมุ่งหมายให้อาหารและเครื่องดื่มดังกล่าวถูกรับประทานที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ หรือหากอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าวถูกจัดเตรียมไว้ให้บนหรือในภาชนะที่สามารถนำมาคืนได้ ซึ่งอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าวจะถูกรับประทานจากภาชนะดังกล่าว

ทั้งนี้ ไม่สำคัญว่าผลิตภัณฑ์อาหารหรือเครื่องดื่มถูกขายแยกแบบตามสั่งหรือเป็นส่วนหนึ่งของมี้อาหาร หากผลิตภัณฑ์อาหารหรือเครื่องดื่มดังกล่าวถูกขายเพื่อการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ ผลิตภัณฑ์อาหารหรือเครื่องดื่มดังกล่าวมักต้องเสียภาษี มี้อาหารคือการรวมเอาผลิตภัณฑ์อาหารต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน หรือการรวมเอาผลิตภัณฑ์อาหารกับผลิตภัณฑ์ที่มีใช้อาหารที่สามารถรับประทานได้ (เช่น เครื่องดื่มอัดลมหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่างๆ) เข้าไว้ด้วยกันโดยขายในราคาเดียว

อาหารที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่

เมื่ออาหารถูกขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่หรือนำออกไปข้างนอก คุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายดังกล่าวส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับว่าการขายของคุณผ่านข้อกำหนดภายใต้กฎ 80/80 หรือไม่

กฎ 80/80

กฎ 80/80 จะประยุกต์ใช้กับธุรกิจของคุณหาก

- รายรับรวมของธุรกิจของคุณมากกว่าร้อยละ 80 มาจากการขายผลิตภัณฑ์อาหาร (หมายเหตุ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มอัดลมไม่ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหาร แต่ก็ต้องเสียภาษี) และ
- การขายปลีกผลิตภัณฑ์อาหารของคุณมากกว่าร้อยละ 80 ต้องเสียภาษีเนื่องจากการขายผลิตภัณฑ์อาหารดังกล่าวเป็น
 - การขายผลิตภัณฑ์อาหารที่คุณจัดหา จัดเตรียม หรือเสิร์ฟเพื่อการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ (ดูในส่วนอาหารที่ขายเพื่อการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ) หรือ
 - การขายมืออาหารหรือผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อน (ดูในส่วนผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อนที่มีเครื่องดื่ม) หรือ
 - การขายผลิตภัณฑ์อาหารโดย “การให้ลูกค้าขับรถเข้ามาจอดรับผลิตภัณฑ์” โดยทั่วไปแล้ว “การให้ลูกค้าขับรถเข้ามาจอดรับผลิตภัณฑ์” มักมอบผลิตภัณฑ์อาหารที่ขายตามปกติเพื่อการบริโภคทันทีที่หรือใกล้กับสถานที่ตั้งซึ่งมีการจัดเตรียมลานจอดรถไว้ให้โดยมีความมุ่งหมายหลักเพื่อให้ลูกค้าผู้มีอุปการะคุณได้ใช้ในการบริโภคผลิตภัณฑ์ แม้ว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวอาจเป็นผลิตภัณฑ์ที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ก็ตาม

การทดสอบกฎ 80/80 จะมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งหากคุณเพิ่งได้ซื้อธุรกิจบริการอาหารหรือได้เริ่มทำธุรกิจบริการอาหารใหม่ นอกจากนี้ การทดสอบกฎ 80/80 ยังจะมีความสำคัญหากคุณเพิ่งเปลี่ยนส่วนประสมผลิตภัณฑ์ในธุรกิจที่กำลังดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่องเมื่อเร็ว ๆ นี้หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการที่คุณเสิร์ฟอาหาร ยกตัวอย่างเช่น คุณอาจเริ่มทำการขายผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อนจำนวนมากขึ้นหรือจัดเตรียมที่นั่งเสริมด้านนอกไว้ให้ลูกค้าในวันที่ยากลำบาก โดยการดำเนินการเช่นนี้จะเพิ่มอัตราอ้อยอิ่งของอาหารที่เสิร์ฟเพื่อการบริโภคที่สถานที่ประกอบธุรกิจของคุณ

การประเมินกฎ 80/80 ควรดำเนินการโดยยึดสถานที่ตั้งแต่ละแห่งเป็นหลัก ดังนั้น หากคุณเป็นเจ้าของธุรกิจที่ตั้งอยู่ ณ สถานที่ตั้งหลายแห่ง สถานที่ตั้งแห่งหนึ่งอาจตกอยู่ภายใต้กฎ 80/80 และสถานที่ตั้งอีกแห่งหนึ่งอาจไม่ตกอยู่ภายใต้กฎดังกล่าว สถานที่ตั้งแต่ละแห่งต้องได้รับการพิจารณาแยกกัน สถานที่ตั้งที่รวมเป็นแห่งเดียว เช่น ภัตตาคาร-ร้านเบเกอรี่อาจได้รับการดำเนินการที่แตกต่างกัน (ดูภาคผนวกสำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการทดสอบกฎ 80/80)

การขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ที่อยู่ภายใต้กฎ 80/80

แม้ว่าการขายอาจผ่านเกณฑ์ทั้งสองข้อของกฎ 80/80 แต่คุณอาจเลือกที่จะลงบัญชีแยกสำหรับการขายตามคำสั่งซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเย็นเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ คุณต้องรายงานและชำระภาษีสำหรับอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมดที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ เว้นแต่

- การขายดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษี ดูในส่วนการขายที่ไม่ต้องเสียภาษี หรือ
- คุณทำการเลือกกฎพิเศษที่จะไม่รายงานภาษีสำหรับการขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่แม้ว่าการขายของคุณอาจผ่านเกณฑ์ทั้งสองข้อของกฎ 80-80 โดยการขายดังกล่าวประกอบด้วยการขายต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - ผลิตภัณฑ์อาหารเย็น และ
 - ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ร้อนและเครื่องดื่มร้อนที่ขายในราคาที่แยกต่างหาก

การขายผลิตภัณฑ์เหล่านั้นต้องถูกลงบัญชีแยกและยืนยันด้วยเอกสารสนับสนุน เช่น เช็คของแขกและแถบบันทึกของเครื่องคิดเงิน โดยเครื่องคิดเงินดังกล่าวควรมีรหัสการป้อนเข้าเครื่องที่แยกต่างหากสำหรับอาหารเย็นที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่หรือวิธีการอื่นๆ ที่แสดงถึงการขายดังกล่าว ทั้งนี้ หากคุณมีเอกสารประกอบไม่เพียงพอ คุณจะต้องรับผิดชอบเสียภาษีสำหรับการขายดังกล่าว หากการขายของคุณผ่านเกณฑ์ทั้งสองข้อของกฎ 80/80 และคุณทำการเลือกกฎพิเศษนี้ คุณจะต้องรายงานการขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ในลักษณะเดียวกันกับผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ทั้งสองข้อของกฎ 80/80 (ดูรายละเอียดด้านล่าง)

การขายเพื่อการค้านอกสถานที่ หากคุณไม่อยู่ภายใต้กฎ 80/80

ผลิตภัณฑ์ที่ขายแยกแบบตามสั่ง

ข้อมูลต่อไปนี้จะประยุกต์ใช้เฉพาะกับผลิตภัณฑ์ที่ขายแยกแบบตามสั่งเท่านั้น สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการขายแพคเกจรวม (แพคเกจต่างๆ) ที่ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์สองรายการขึ้นไปซึ่งขายในราคาเดียว ดูในส่วนแพคเกจรวม

เครื่องดื่ม

การขายเครื่องดื่มต่อไปไม่ต้องเสียภาษีเมื่อขายเพื่อการค้านอกสถานที่ในราคาที่แยกต่างหาก

- เครื่องดื่มร้อน เช่น กาแฟ ชาร้อน ลาเต้ มอคค่า และช็อกโกแลตร้อน หมายถึง น้ำชุปร้อน น้ำชุปเนื้อ และน้ำชุปเนื้อวัวชนิดใสไม่ถือว่าเป็นเครื่องดื่มร้อน การขายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวต้องเสียภาษี (ดูในส่วนผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อนที่มีใช้เครื่องดื่ม)
- เครื่องดื่มไม่แอลกอฮอล์ เช่น น้ำผลไม้ นม และน้ำชาเย็น

การขายเครื่องดื่มต่อไปนี้ต้องเสียภาษีทุกครั้ง

- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โชดาหรือน้ำอัดก๊าส
- เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลิตภัณฑ์อาหารเย็น (ที่มีใช้เครื่องดื่มเย็น)

ผลิตภัณฑ์อาหารเย็นประกอบด้วยแซนด์วิชเย็น มิลล์เชค สมูทตี้ผลไม้ ไอศกรีม สลัดเย็น ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่เย็น เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์อาหารเย็นที่ขายแยกที่ละรายการและขายเพื่อการค้านอกสถานที่ไม่ต้องเสียภาษี การขายผลิตภัณฑ์อาหารเย็นที่ขายเป็นส่วนหนึ่งของแพคเกจรวมอาจต้องเสียภาษี (ดูในส่วนแพคเกจรวม)

ตัวอย่าง หากคุณขายแซนด์วิชใส่น้ำสลัดไข่น้ำเพื่อการค้านอกสถานที่ คุณไม่ต้องรับผิดชอบเสียภาษีสำหรับการขายดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากคุณขายแซนด์วิชใส่น้ำสลัดไข่น้ำเป็นส่วนหนึ่งของแพคเกจรวม คุณอาจต้องรับผิดชอบเสียภาษี (ดูตัวอย่างด้านล่าง)

ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อน (ที่มีใช้เครื่องดื่ม)

การขายผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อนเพื่อการค้านอกสถานที่ต้องเสียภาษี ดูในส่วนข้อยกเว้นสำหรับผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ร้อน

ผลิตภัณฑ์อาหารจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหารร้อนหากมีการอุ่นให้ร้อนถึงระดับอุณหภูมิที่สูงกว่าอุณหภูมิห้อง ตัวอย่างการอุ่นผลิตภัณฑ์อาหารให้ร้อนเหนืออุณหภูมิห้องประกอบด้วยการย่างแซนด์วิช การจุ่มแซนด์วิชลงในน้ำเกรวี่ร้อน หรือการใส่แสงอินฟราเรด โต้ไอน้ำ หรือเตาอบไมโครเวฟ ตัวอย่างผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อนประกอบด้วยแซนด์วิชร้อน พิซซ่า ไก่ย่าง น้ำชุปน้ำชุปเนื้อวัวชนิดใส น้ำชุปเนื้อ สเต็ก เป็นต้น

อาหารจะได้รับการพิจารณาว่า “ร้อน” แม้ว่าจะเย็น ณ เวลาที่ขายเนื่องจากมีความมุ่งหมายให้อาหารดังกล่าวถูกขายเป็นอาหารร้อน

หากลูกค้าของคุณซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเย็นเพื่อการค้านอกสถานที่และอุ่นผลิตภัณฑ์อาหารดังกล่าวให้ร้อนในเตาอบไมโครเวฟที่ประชาชนทั่วไปสามารถใช้งานได้ การขายดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษี เนื่องจากได้รับการพิจารณาว่าเป็นการขายผลิตภัณฑ์อาหารเย็นเพื่อการค้านอกสถานที่

ข้อยกเว้น การขายผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ร้อนไม่ต้องเสียภาษีเมื่อเป็นการขายเพื่อการค้านอกสถานที่เว้นแต่ว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวถูกขายเป็นส่วนหนึ่งของแพคเกจรวม (ดูรายละเอียดด้านล่าง)

แพคเกจรวม

แพคเกจรวมคือผลิตภัณฑ์สองรายการขึ้นไปซึ่งขายพร้อมกันในราคาเดียว คุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายของคุณส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับประเภทของแพคเกจที่ขาย

แพคเกจที่ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ร้อน

หากแพคเกจที่ขายเพื่อการค้านอกสถานที่ประกอบด้วยอาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อน เช่น แซนด์วิชหรือน้ำชุปร้อน หรือเครื่องดื่มร้อน เช่น กาแฟหรือช็อกโกแลตร้อน การขายแพคเกจดังกล่าวต้องเสียภาษี

ตัวอย่าง คุณขายกาแฟร้อนร่วมกับโดนัทในราคาเดียวคือ 1.50 ดอลลาร์หรือแซนด์วิชร้อนใส่น้ำชุปเนื้อวัวใส่น้ำชุปเนื้อร่วมกับน้ำชาเย็นในราคา 4.50 ดอลลาร์ เนื่องจากแพคเกจรวมแต่ละแพคเกจประกอบด้วยอาหารร้อนหรือเครื่องดื่มร้อน ราคาขายจึงต้องเสียภาษี

แพคเกจที่ไม่ได้ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์อื่น

หากแพคเกจรวมที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ประกอบด้วยอาหารเย็นและเครื่องดื่มอัดลม ราคาขายส่วนที่คิดเป็นราคาเครื่องดื่มอัดลมดังกล่าวต้องเสียภาษี

หากแพคเกจรวมที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ประกอบด้วยอาหารเย็นและเครื่องดื่มเย็นที่มีไซเครื่องดื่มอัดลมหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การขายแพคเกจดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษี

ตัวอย่าง คุณขายแพคเกจสุดคุ้มที่ประกอบด้วยแซนด์วิชเย็น มันฝรั่งทอด และน้ำชาเย็นเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ในราคาเดียว การขายดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษี คุณขายแพคเกจเดียวกันพร้อมกับไซด้าอัดลม ราคาขายส่วนที่คิดเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับไซด้าดังกล่าวต้องเสียภาษี

ข้อยกเว้น—*ภาชนะที่สามารถนำมาคืนได้* หากคุณขายผลิตภัณฑ์อาหารเย็นต่างๆ ร่วมกันในภาชนะเดียวที่สามารถนำมาคืนได้ ซึ่งมีความมุ่งหมายให้มีการรับประทานอาหารจากภาชนะดังกล่าวในการเสิร์ฟแต่ละครั้ง (ยกตัวอย่างเช่น จานแก้ว) การขายดังกล่าวต้องเสียภาษี

ในกรณีเช่นนี้ การขายดังกล่าวได้รับการพิจารณาว่าเป็นการขายมี้ออาหารที่มีการเสิร์ฟ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมักต้องเสียภาษี

การขายที่ไม่ต้องเสียภาษี

ไม่ต้องรายงานภาษีที่เกี่ยวข้องกับ

- การขายผลิตภัณฑ์อาหารเย็นที่ขายในรูปแบบที่ไม่เหมาะสำหรับการบริโภค ณ สถานที่นั้นๆ และไม่ถูกบริโภค ณ สถานที่นั้นๆ ผลิตภัณฑ์อาหารเย็นจะไม่ “เหมาะสำหรับการบริโภค ณ สถานที่นั้นๆ” หากลูกค้าต้องแปรรูปผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเพิ่มเติม หรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวถูกขายในขนาดที่มีไซขนาดสำหรับการบริโภคตามปกติโดยบุคคลหนึ่งคน ยกตัวอย่างเช่น การขายพิซซ่าแช่แข็งไม่ต้องเสียภาษีเนื่องจากลูกค้าต้องแปรรูปพิซซ่าดังกล่าวเพิ่มเติม การขายสลัดมันฝรั่งหนึ่งคอร์ต ไอศกรีมหนึ่งคอร์ต หรือพายทั้งชิ้นอาจไม่ต้องเสียภาษีเนื่องจากปริมาณเหล่านั้นอาจมีไซปริมาณสำหรับการบริโภคตามปกติโดยบุคคลหนึ่งคนเมื่อขายโดยไม่ให้อุปกรณ์สำหรับรับประทานหรือจานสำหรับการบริโภค ณ สถานที่นั้นๆ

ดูตัวอย่างอาหารที่ไม่เหมาะสำหรับการบริโภค ณ สถานที่นั้นๆ เพิ่มเติมในข้อกำหนดข้อที่ 1603 เรื่องการขายผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องเสียภาษี

- การขายที่ไม่ต้องเสียภาษี เช่น การขายให้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ และการขายเพื่อการขายต่อ

ค่าบริการจัดเลี้ยง

การใช้สถานที่

หมายเหตุ ข้อมูลต่อไปนี้จะประยุกต์ใช้กับภัตตาคาร โรงแรมและสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกันต่างๆ

การเรียกเก็บเงินโดยภัตตาคาร โรงแรม และสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกันต่างๆ สำหรับการใช้สถานที่ที่มีการเสิร์ฟมี้ออาหาร อาหารหรือเครื่องดื่มต่างๆ นั้นต้องเสียภาษี ไม่ว่าจะมีการระบุการเรียกเก็บเงินดังกล่าวแยกไว้ในใบแจ้งหนี้หรือไม่ก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น หากคุณเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจำนวน 100 ดอลลาร์สำหรับการใช้ห้องจัดเลี้ยงสำหรับงานเลี้ยงวันหยุด ค่าธรรมเนียมดังกล่าวต้องเสียภาษี

การเรียกเก็บเงินสำหรับการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มที่ลูกค้านำมา

การเรียกเก็บเงินสำหรับการหั่นและการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มที่ลูกค้านำมาต้องเสียภาษี ยกตัวอย่างเช่น “ค่าเปิดขวด” สำหรับการเปิดไวน์ที่ลูกค้านำมาต้องเสียภาษี

ฟลอร์เต็นรำ แทน อุปกรณ์เวที

หากคุณเรียกเก็บเงินจากลูกค้าซึ่งเป็นผู้จัดงานที่มีการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มสำหรับการใช้ทรัพย์สินที่ไม่ได้ใช้ในการจัดเตรียมหรือเสิร์ฟมี้ออาหาร อาหาร หรือเครื่องดื่ม คุณจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้ให้เช่าทรัพย์สินดังกล่าว ยกตัวอย่างเช่น การเรียกเก็บเงินสำหรับการใช้การจัดไฟพิเศษสำหรับวิทยากร ระบบเสียงหรือภาพวิดีโอ ฟลอร์เต็นรำ เวกี และอุปกรณ์ตกแต่งที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงทางเลือกเท่านั้น เป็นต้น

ในฐานะผู้ให้เช่าทรัพย์สินดังกล่าว คุณอาจหรืออาจไม่ต้องรายงานและชำระภาษีสำหรับการเรียกเก็บเงินจากลูกค้าของคุณสำหรับการใช้ทรัพย์สินนั้น หากคุณสามารถชำระภาษีการขายหรือผู้ใช้สินค้าแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนียสำหรับการซื้อหรือการให้เช่าทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว โดยทั่วไปแล้วภาษีมักไม่ประยุกต์ใช้กับการเรียกเก็บเงินจากลูกค้าของคุณสำหรับการใช้ทรัพย์สินดังกล่าว หากคุณยังไม่ได้ชำระภาษีการขายหรือผู้ใช้สินค้าแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนียสำหรับการซื้อหรือการให้เช่าทรัพย์สินดังกล่าว โดยทั่วไปแล้ว การเรียกเก็บเงินค่าเช่าจากลูกค้าของคุณมักต้องเสียภาษีกรุณาดูข้อกำหนดข้อที่ 1660 เรื่องการให้เช่าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้-ทั่วไปและการให้เช่าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 46

สิ่งของที่ใช้เพื่อเสิร์ฟมี้อาหาร อาหาร และเครื่องดื่ม

คุณจะได้รับพิจารณาว่าเป็นผู้บริโภครายทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ ซึ่งโดยปกติแล้วมักใช้ในการจัดเตรียมและเสิร์ฟมี้อาหาร อาหาร หรือเครื่องดื่ม เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แก้วน้ำ อุปกรณ์สำหรับใช้รับประทาน จาน ผ้าปูโต๊ะ เป็นต้น ในฐานะผู้บริโภค คุณไม่สามารถออกหนังสือรับรองการขายต่อเพื่อซื้อหรือเช่าสิ่งของต่างๆ ดังกล่าวได้ ในตัวอย่างนี้ คุณจะได้รับการพิจารณาว่ากำลังใช้สิ่งของเหล่านั้นในการขายมี้อาหารมากกว่าการให้ลูกค้าของคุณเช่าสิ่งของดังกล่าว

ผู้ให้บริการด้านอาหาร

ส่วนนี้ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายอาหารและเครื่องดื่มที่ดำเนินการโดยผู้ให้บริการด้านอาหารต่างๆ ภายใต้กฎหมายภาษีการขายและผู้ใช้สินค้า คุณจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้ให้บริการด้านอาหารหากคุณเสิร์ฟมืออาหาร อาหาร หรือเครื่องดื่ม ณ สถานที่ของลูกค้าของคุณหรือ ณ สถานที่ที่ลูกค้าจัดเตรียมไว้ คุณจะไม่ได้ได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้ให้บริการด้านอาหารหากคุณขายอาหารเพื่อการบริโภคนอกสถานที่หรือเพียงแค่จัดส่งอาหารเท่านั้น ซึ่งหมายความว่า คุณมิได้จัดเตรียมจาน อุปกรณ์ที่ใช้บนโต๊ะอาหาร เป็นต้นไว้เพื่อเสิร์ฟอาหาร ดูนโยบายการคืนภาษี โรงแรม และสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกันสำหรับข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายดังกล่าว

หมายเหตุ ส่วนนี้จะไม่ประยุกต์ใช้กับการขายอาหารและเครื่องดื่มให้กับแขกที่โรงแรม โรงแรมที่พักพร้อมอาหารเช้า และสถานที่พักผ่อนอื่นๆ หากการเรียกเก็บเงินค่าอาหารและเครื่องดื่มรวมอยู่ในราคาห้องพักเรียบร้อยแล้ว ดูนโยบายอาหารและเครื่องดื่มที่มิกซ์นันทนาการ—โรงแรมและสถานที่พักที่คล้ายคลึงกันสำหรับข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายดังกล่าว

การประยุกต์ใช้ภาษีสำหรับการให้บริการด้านอาหาร

อาหารและเครื่องดื่ม

การเรียกเก็บเงินสำหรับอาหารและเครื่องดื่มโดยผู้ให้บริการด้านอาหารต้องเสียภาษี

เครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหาร ผ้าปูโต๊ะ และโต๊ะ

เครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหารประกอบด้วยสิ่งของต่างๆ เช่น จาน ช้อนส้อม และแก้วที่ใช้เพื่อเสิร์ฟและรับประทานมืออาหารที่โต๊ะอาหาร หากคุณเรียกเก็บเงินเป็นเงินก้อนรวมสำหรับมืออาหารที่ประกอบด้วยรายการเรียกเก็บเงินสำหรับการใช้เครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหาร ผ้าปูโต๊ะ โต๊ะ และสิ่งของอื่นๆ ที่ใช้ในการจัดเตรียมและการเสิร์ฟมืออาหาร การเรียกเก็บเงินเป็นเงินก้อนรวมของคุณต้องเสียภาษี* นอกจากนี้ คุณอาจไม่ต้องออกหนังสือรับรองการขายต่อเพื่อซื้อหรือเช่าเครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหาร ผ้าปูโต๊ะ โต๊ะ เป็นต้น เนื่องจากคุณจะได้รับพิจารณาว่ากำลังใช้สิ่งของเหล่านี้ในการขายมืออาหารมากกว่าการให้ลูกค้าของคุณเช่าสิ่งของดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม หากคุณระบุหรือลงรายการการเรียกเก็บเงินสำหรับการเช่าสิ่งของเหล่านี้ (จาน โต๊ะ เป็นต้น) คุณจะได้รับการพิจารณาว่ากำลังให้ลูกค้าของคุณเช่าทรัพย์สินดังกล่าว หากคุณสามารถชำระภาษีการขายหรือผู้ใช้สินค้าเมื่อคุณซื้อหรือเช่าสิ่งของเหล่านั้นแล้ว ภาษีจะไม่ประยุกต์ใช้กับการให้ลูกค้าของคุณเช่า หากคุณยังไม่ได้ชำระภาษีให้แก่ผู้จัดหาสินค้าของคุณเมื่อคุณซื้อหรือเช่าทรัพย์สินดังกล่าว การเรียกเก็บเงินค่าเช่าจากลูกค้าที่ลงรายการไว้ของคุณต้องเสียภาษี กรุณาดูข้อกำหนดข้อที่ 1660 เรื่องการให้เช่าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ทั่วไปและเอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 46

หมายเหตุ—สิ่งของที่ใช้แล้วทิ้ง การเรียกเก็บเงินสำหรับเครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหารที่ใช้แล้วทิ้ง เช่น จานกระดาษ กระดาษเช็ดปาก อุปกรณ์พลาสติก แก้วน้ำ ถ้วย และที่รองจาน ต้องเสียภาษี นี่คือความเป็นจริงไม่ว่าจะมีการลงรายการไว้ในใบแจ้งหนี้ของคุณหรือไม่ก็ตาม

เครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหารที่ใช้แล้วทิ้งจะได้รับการพิจารณาว่ามีการขายพร้อมกับมืออาหาร อาหาร หรือเครื่องดื่ม และอาจซื้อมาด้วยหนังสือรับรองการขายต่อ

* “ทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้อื่นๆ ที่ใช้เพื่อเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่ม” ประกอบด้วยเต็นท์ กระจง โคมไฟ แผงรองพื้น เครื่องกำเนิดไฟฟ้า บั๊มลม ไฟ สายไฟฟ้ติดตั้ง เป็นต้น ซึ่งให้หรือเป็นส่วนประกอบสำคัญของที่พักชั่วคราวสำหรับการบริการมืออาหาร อาหาร หรือเครื่องดื่ม

การเรียกเก็บเงินค่าแรงและค่าจัดเตรียม

การเรียกเก็บเงินสำหรับการเสิร์ฟและการจัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่มไม่ว่าจะดำเนินการโดยคุณ พนักงาน หรือผู้รับเหมาช่วงก็ตามต้องเสียภาษี ภาษีจะประยุกต์ใช้แม้ว่าคุณจะไม่ได้จัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่มไว้ให้

การเรียกเก็บเงินสำหรับการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มที่ลูกค้านำมา

การเรียกเก็บเงินสำหรับการหั่นและการเสิร์ฟผลิตภัณฑ์อาหารที่ลูกค้านำมา เช่น เค้กแต่งงาน ต้องเสียภาษี ในทำนองเดียวกัน การเรียกเก็บเงินสำหรับการเปิดและการเสิร์ฟเครื่องดื่มที่ลูกค้านำมาต้องเสียภาษี ยกตัวอย่างเช่น “ค่าเปิดขวด” สำหรับการเปิดและการเสิร์ฟไวน์ที่ลูกค้านำมาต้องเสียภาษี

ฟลอร์เต็นรำ อุปกรณ์เวที เป็นต้น

หากคุณสามารถชำระภาษีการขายหรือผู้ใช้สินค้าสำหรับการซื้อหรือการเช่าฟลอร์เต็นรำ แทน ระบบเสียง/ภาพวิดีโอทัศน์ หรืออุปกรณ์อื่นๆ แล้ว สิ่งของดังกล่าวเป็นสิ่งของต่างๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเสิร์ฟหรือการจัดเตรียมมื้ออาหาร อาหาร หรือเครื่องดื่ม โดยทั่วไปแล้ว ภาษีมักจะไม่ประยุกต์ใช้กับการให้เช่าของลูกค้าของคุณเช่าทรัพย์สินดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากคุณยังไม่ได้ชำระภาษีให้แก่ผู้จัดหาสินค้าของคุณเมื่อคุณซื้อหรือเช่าทรัพย์สินดังกล่าว การเรียกเก็บเงินค่าเช่าจากลูกค้าของคุณต้องเสียภาษี กรุณาดูข้อกำหนดข้อที่ 1660 เรื่องการให้เช่าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ทั่วไปและการให้เช่าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 46

พนักงานประจำลานจอดรถ พนักงานประจำจุดรับฝากของ พนักงานรักษาความปลอดภัย และพนักงานสันตนาการ

การเรียกเก็บเงินสำหรับบุคลากรข้างต้นไม่ต้องเสียภาษีเนื่องจากบุคคลเหล่านั้นไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม

ทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้เบ็ดเตล็ด

การเรียกเก็บเงินสำหรับสิ่งของเบ็ดเตล็ดที่ระบุแยกไว้ เช่น โปรแกรมและเมนูฉบับพิมพ์ ดอกไม้หรือลูกโป่งตกแต่ง น้ำแข็งแกะสลัก แผ่นกระดาษ ปากกา ฟลิบชาร์ต เป็นต้น ต้องเสียภาษี อีกทั้ง การเรียกเก็บเงินสำหรับภาพถ่ายยังต้องเสียภาษีโดยไม่มีการหักจากการเรียกเก็บเงินรายชั่วโมงของช่างภาพด้วยกัน สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาดูที่ *ช่างภาพ ช่างล้างอัดภาพ และห้องปฏิบัติการล้างฟิล์ม* เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 68

ค่าธรรมเนียมผู้ประสานงาน

การเรียกเก็บเงินสำหรับการวางแผนหรือการประสานงานสำหรับงานต่างๆ โดยมีอาชีพต้องเสียภาษีหากค่าธรรมเนียมดังกล่าวถูกเรียกเก็บโดยมีส่วนเกี่ยวข้องกับการขายทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ ยกตัวอย่างเช่น หากวัตถุประสงค์ของการวางแผนงานเลี้ยงแต่งงานคือการจัดหาและจัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่ม ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บสำหรับการประสานงานสำหรับงานเลี้ยงดังกล่าวต้องเสียภาษี

ข้อควรพิจารณาอื่น ๆ

การขายเพื่อการขายต่อ

ภาษีจะไม่ประยุกต์ใช้หากคุณจัดหาหรือเสิร์ฟอาหาร มื้ออาหาร หรือเครื่องดื่มให้แก่ผู้ซื้อที่จะขายปลีกผลิตภัณฑ์เหล่านั้นและรายงานภาษีจากการขายของตนเอง ในกรณีเช่นนี้ ผู้ซื้อดังกล่าวควรมอบหนังสือรับรองการขายต่อที่ถูกต้องตามกฎหมายแก่คุณ กรุณาดูในข้อกำหนดข้อที่ 1668 เรื่องการขายเพื่อการขายต่อและการขายเพื่อการขายต่อเอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 103

การขายให้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ

การขายให้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ ได้รับการยกเว้นภาษี เพื่อสนับสนุนการขายที่ได้รับการยกเว้นของคุณ คุณต้องเก็บใบสั่งซื้อของรัฐบาลสหรัฐฯ ที่แสดงให้เห็นว่าการขายดังกล่าวเป็นการขายที่ดำเนินการโดยตรงกับรัฐบาลสหรัฐฯ หากการซื้อดังกล่าวชำระเงินด้วยบัตรเครดิต คุณควรเก็บสำเนาใบแจ้งหนี้การขายและใบเสร็จรับเงินบัตรเครดิตไว้เพื่อสนับสนุนการขายที่ว่าคุณกล่าวอ้าง ทั้งนี้ บัตรเครดิตดังกล่าวต้องเป็นของรัฐบาลสหรัฐฯ การขายที่ชำระเงินด้วยบัตรเครดิตส่วนบุคคลไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นการขายให้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ ที่ได้รับการยกเว้นแม้ว่าบุคคลที่ชำระเงินดังกล่าวจะได้รับเงินคืนจากรัฐบาลก็ตาม สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาดูที่ *การขายให้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ* เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 102

มื้ออาหารที่เสิร์ฟที่โรงเรียน

การขายของคุณต้องเสียภาษีหากคุณ

- ได้รับการว่าจ้างจากโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์การนักศึกษาให้ขายมื้ออาหารและผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ ให้แก่นักเรียนที่โรงเรียน และ
- ได้รับการชำระเงินโดยตรงจากนักเรียนหรือผู้ปกครองของนักเรียนมากกว่าได้รับจากโรงเรียนสำหรับมื้ออาหารและผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม การขายของคุณไม่ต้องเสียภาษีหากสัญญาและบันทึกต่างๆ ของคุณแสดงให้เห็นว่ามีปฏิบัติตามเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้

- สถานที่ที่คุณใช้ในการเสิร์ฟอาหารกลางวันให้แก่นักเรียนเป็นสถานที่ที่โรงเรียนใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ เช่น งานกีฬาและกิจกรรมโรงเรียนอื่นๆ ในระหว่างช่วงที่เหลือของวันที่มีการเรียนการสอนอยู่เป็นประจำ
- อุปกรณ์ติดตั้งและอุปกรณ์ที่คุณใช้ในการจัดเตรียมและเสิร์ฟมื้ออาหารเป็นของโรงเรียนและมีการบำรุงรักษาโดยโรงเรียน และ
- นักเรียนที่ซื้อมื้ออาหารไม่สามารถแยกแยะตัวคุณหรือพนักงานของคุณจากพนักงานรายอื่นๆ ที่โรงเรียนได้

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับมื้ออาหารของนักเรียน กรุณาดูในข้อกำหนดข้อที่ 1603 เรื่องการขายผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องเสียภาษีและข้อกำหนดข้อที่ 1506 เรื่องสถานประกอบการที่ให้บริการเบ็ดเตล็ด

ตัวอย่างใบแจ้งหนี้ของผู้ให้บริการด้านอาหาร ก

Catering 4 U (เคเตอริง 4 ยู)

อาหารและบริการระดับ 4 ดาว

มื้ออาหาร 125 ที่ แต่ละที่ราคา 24 ดอลลาร์	\$3,000.00 ¹
ค่าบริการสำหรับมื้ออาหารร้อยละ 20	600.00
ของตกแต่งกลางโต๊ะอาหาร ลูกโป่ง ของขำร่วย	1,200.00
ค่าเช่าฟลอร์เต็นท์	<u>500.00²</u>
ยอดรวมย่อย	5,300.00
ภาษี (5,300 ดอลลาร์ x ร้อยละ 8.25)	<u>437.25</u>
ยอดรวม	<u>\$5,737.25</u>

ในตัวอย่างนี้ การเรียกเก็บเงินจากลูกค้าทั้งหมดต้องเสียภาษี

หมายเหตุ แม้ว่าตัวอย่างนี้และตัวอย่างอื่นๆ จะแสดงภาษีที่คำนวณที่อัตราร้อยละ 8.25 แต่คุณต้องใช้อัตราที่มีผลใช้บังคับที่สถานที่ตั้งธุรกิจของคุณ กรุณาดูอัตราภาษีปัจจุบันที่ [อัตราภาษีการขายและผู้บริโภคของเมืองและเคาน์ตีแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย](http://www.boe.ca.gov/sutax/pam71.htm) บนเว็บไซต์ของเราที่ www.boe.ca.gov/sutax/pam71.htm

1. มื้ออาหาร

ไม่มีการเรียกเก็บเงินแยกต่างหากในใบแจ้งหนี้สำหรับสิ่งของที่ใช้ในการจัดเตรียมและเสิร์ฟมื้ออาหาร การเรียกเก็บเงินเหล่านี้รวมเป็นส่วนหนึ่งของราคาสำหรับมื้ออาหาร หากคุณเรียกเก็บเงินเป็นเงินก้อนรวมสำหรับมื้ออาหารที่รวมการเรียกเก็บเงินสำหรับการใช้เครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหาร ผ้าปูโต๊ะ โต๊ะ และสิ่งของอื่นๆ ที่ใช้ในการจัดเตรียมและเสิร์ฟมื้ออาหาร การเรียกเก็บเงินเป็นเงินก้อนรวมของคุณต้องเสียภาษี (ดูในส่วนเครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหาร ผ้าปูโต๊ะ และโต๊ะ) Catering 4 U (เคเตอริง 4 ยู) อาจไม่ออกหนังสือรับรองการขายต่อเมื่อซื้อหรือเช่าสิ่งของดังกล่าว

2. การเช่าฟลอร์เต็นท์

ตัวอย่างนี้สมมติว่า Catering 4 U (เคเตอริง 4 ยู) ได้ออกหนังสือรับรองการขายต่อให้แก่ผู้จัดหาสินค้าสำหรับการเช่าฟลอร์ดังกล่าว ดังนั้น ภาษีจะประยุกต์ใช้กับใบแจ้งหนี้ที่เรียกเก็บเงินสำหรับการเช่าฟลอร์ดังกล่าว หาก Catering 4 U (เคเตอริง 4 ยู) ได้ชำระภาษีสำหรับการเช่าฟลอร์ดังกล่าวแล้ว โดยทั่วไปแล้ว ภาษีมักอาจไม่ประยุกต์ใช้กับการเรียกเก็บค่าเช่าจำนวน 500 ดอลลาร์ในใบแจ้งหนี้

กรุณาดูในข้อกำหนดข้อที่ 1660 เรื่องการให้เข้าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ทั่วไปและการให้เข้าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 46

ตัวอย่างใบแจ้งหนี้ของผู้ให้บริการด้านอาหาร ข

Ye Olde Wedding Chapel (โบสถ์แต่งงานเย โอลเด)

มื้ออาหาร 125 ที่ แต่ละที่ราคา 18 ดอลลาร์	\$2,250.00
ค่าบริการสำหรับมื้ออาหารร้อยละ 20	450.00
ค่าเช่าเครื่องเคลือบเงิน คริสตัล เงิน และผ้าลินิน	1,000.00 ¹
ของตกแต่งกลางโต๊ะอาหาร ลูกโป่ง ของขำร่วย	<u>1,200.00</u>
ยอดรวมย่อย	4,900.00
ภาษี (4,900 ดอลลาร์ x ร้อยละ 8.25)	<u>404.25</u>
พนักงานรักษาความปลอดภัย	<u>150.00²</u>
ยอดรวม	<u>\$5,454.25</u>

ในตัวอย่างนี้ ภาษีจะประยุกต์ใช้กับการเรียกเก็บเงินทั้งหมด ยกเว้นการเรียกเก็บเงินสำหรับการเช่าห้องโถงจัดเลี้ยงและพนักงานรักษาความปลอดภัย

1. ค่าเช่าเครื่องเคลือบเงิน คริสตัล เครื่องเงิน และผ้าลินิน

ในตัวอย่างนี้ ผู้ให้บริการด้านอาหารได้ลงรายการการเรียกเก็บเงินค่าเช่าเครื่องเคลือบเงิน คริสตัล เครื่องเงิน และผ้าลินินที่ใช้ในงานไว้ การเรียกเก็บเงินค่าเช่าสำหรับสิ่งของเหล่านี้ไม่รวมอยู่ในการเรียกเก็บเงินค่ามื้ออาหาร เราได้สมมติว่าผู้ให้บริการด้านอาหารได้ออกหนังสือ

รับรองการขายต่อสำหรับการซื้อหรือเช่าสิ่งของเหล่านั้นของเขาหรือเธอ ดังนั้น การเรียกเก็บเงินจากลูกค้าที่ลงรายการไว้ต้องเสียภาษี ตามที่อธิบายไว้ในส่วนเครื่องใช้สำหรับโต๊ะอาหาร ผ้าปูโต๊ะ และโต๊ะ หากคุณยังไม่ได้ชำระภาษีให้แก่ผู้จัดหาสินค้าของคุณเมื่อคุณซื้อหรือเช่าทรัพย์สินดังกล่าว การเรียกเก็บเงินค่าเช่าจากลูกค้าที่ลงรายการไว้ต้องเสียภาษี หากคุณสามารถชำระภาษีการขายหรือผู้ใช้สินค้าเมื่อคุณซื้อหรือเช่าสิ่งของเหล่านั้น โดยทั่วไปแล้ว ภาษีมักจะไม่ประยุกต์ใช้กับการเรียกเก็บเงินค่าเช่าจากลูกค้าที่ลงรายการไว้

2. พนักงานรักษาความปลอดภัย

การเรียกเก็บเงินสำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่ต้องเสียภาษีเนื่องจากบุคคลเหล่านั้นไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม

สถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่า

ส่วนนี้ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายอาหารและเครื่องดื่มในสถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่า หากคุณไม่สามารถหาคำตอบให้กับข้อสงสัยของคุณในส่วนนี้ได้ กรุณาโทรศัพท์ติดต่อศูนย์บริการลูกค้าของเรา กรุณาดูในส่วนประเด็นอื่นๆ ด้านล่างสำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับมืออาหารของพนักงาน อาหารและเครื่องดื่มที่เป็นของอภินันทนาการและที่บริโภคเอง และที่ปและค่าบริการอื่นๆ

คุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายอาหารและเครื่องดื่ม

โดยทั่วไป ภาษีจะประยุกต์ใช้กับการขายผลิตภัณฑ์อาหารที่ขายภายในสถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่าและอาหารสำหรับการบริโภค ณ สถานที่นั้นๆ สถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่าประกอบด้วยงานกีฬาและดนตรี สวนสนุก งานออกร้านในเคาน์ตี ตลาดนัด และงานแสดงสินค้า

มีข้อยกเว้นบางประการซึ่งภาษีอาจจะไม่ประยุกต์ใช้กับการขายที่ดำเนินการภายในสถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่า โดยข้อยกเว้นเหล่านั้นประกอบด้วยข้อยกเว้นต่างๆ ดังต่อไปนี้ แต่ไม่จำกัดเพียงแค่นี้

- การขายที่ดำเนินการโดยองค์กรเยาวชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรหรือองค์กรผู้ปกครอง-ครูที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับองค์กรต่างๆ ดังกล่าว ควบคู่ที่ *องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร* เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 18
- ผลิตภัณฑ์อาหารเย็นที่ขายในรูปแบบที่ไม่เหมาะสำหรับการบริโภค ณ สถานที่นั้นๆ ผลิตภัณฑ์อาหารเย็นจะไม่ “เหมาะสำหรับการบริโภค ณ สถานที่นั้นๆ” หากลูกค้าต้องแปรรูปผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเพิ่มเติม หรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวถูกขายในขนาดที่มีไซขนาดสำหรับการบริโภค ตามปกติโดยบุคคลหนึ่งคน ยกตัวอย่างเช่น การขายพิซซ่าที่ยังไม่ได้อบ แปะกุกก็ แยมกระป๋อง และขนมปังแถวอาจไม่ต้องเสียภาษี เนื่องจากลูกค้าต้องแปรรูปผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเพิ่มเติม หรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวถูกขายในขนาดที่มีไซขนาดสำหรับการบริโภคตามปกติโดย บุคคลหนึ่งคน การขายนมหนึ่งควอร์ต ไอศกรีมหนึ่งควอร์ต หรือพายทั้งชิ้นอาจไม่ต้องเสียภาษีเนื่องจากปริมาณเหล่านั้นอาจมีไซปริมาณ สำหรับการบริโภคตามปกติโดยบุคคลหนึ่งคน คุณสามารถค้นหาตัวอย่างเพิ่มเติมได้ในข้อกำหนดข้อที่ 1603 *เรื่องการขายผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องเสียภาษี*

สถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่า—แง่มุมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

มีบางกรณีที่มีการขายในสถานที่ที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นสถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่า ยกตัวอย่างเช่น อุทยานแห่งชาติและ อุทยานแห่งรัฐ สถานที่สำหรับตั้งค่ายพักแรม และลานจอดยานพาหนะพักแรม สถานที่ที่ค่าธรรมเนียมในการเช่ามาจากการเป็นสมาชิกหรือการ ใช้บัตรนักเรียน และสถานที่ที่ไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่าจากผู้เช่า เช่น สนามกอล์ฟและลานโบว์ลิ่ง เมื่อสถานที่นั้นๆ ไม่มีคุณสมบัติที่จะ เป็นสถานที่ที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการเช่า การขายอาหารบางประเภทจะต้องเสียภาษีในขณะที่การขายอาหารประเภทอื่นๆ จะไม่ต้องเสีย ภาษี เนื่องจากกฎหมายข้อที่มีผลใช้บังคับ คุณจึงควรติดต่อศูนย์บริการลูกค้าของเราเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการ ขายของคุณ

อาหารและเครื่องดื่มมอกินันทนาการ—โรงแรมและสถานที่พักที่คล้ายคลึงกัน

ผู้ใดบ้างที่ควรอ่านส่วนนี้

ส่วนนี้มีไว้สำหรับผู้ที่ประกอบธุรกิจโรงแรม โมเต็ล โรงแรมที่พักพร้อมอาหารเช้า หรือสถานที่พักประเภทอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน และจัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่มมอกินันทนาการไว้ให้แขกเป็นส่วนหนึ่งของการเช่าห้องพักของแขก

โรงแรมที่รวมค่าห้องพักและค่าอาหารทุกมื้อแล้ว ข้อมูลที่ให้ในส่วนนี้จะไม่ประยุกต์ใช้กับโรงแรมที่รวมค่าห้องพักและค่าอาหารทุกมื้อแล้วที่เรียกเก็บเงินเป็นอัตรารายวันที่คงที่สำหรับห้องพัก มีอาหารทุกมื้อ และบริการจากแขก การขายมีอาหารของโรงแรมที่รวมค่าห้องพักและค่าอาหารทุกมื้อแล้วอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ประยุกต์ใช้กับภัตตาคารและสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกันต่างๆ (ดูในส่วนภัตตาคาร บาร์ โรงแรม และสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกัน)

การขายโดยสถาบันต่างๆ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการขายมีอาหารและอาหารโดยสถาบันต่างๆ เช่น โรงพยาบาล ให้อาหารที่ โรงพยาบาลและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์อื่นๆ เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 45 สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับมีอาหารและผลิตภัณฑ์อาหารที่มีไว้บริการผู้พักอาศัยในคอนโดมิเนียมที่มีอายุ 62 ปีขึ้นไป ให้อ่านข้อกำหนดข้อที่ 1603 เรื่องการขายผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องเสียภาษี

อาหารและเครื่องดื่มมอกินันทนาการ

คุณจะได้รับพิจารณาว่ากำลังให้ “อาหารและเครื่องดื่มมอกินันทนาการ” หากคุณ

- จัดเตรียมอาหารและเครื่องดื่มซึ่งประกอบด้วยเครื่องดื่มที่ไม่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ให้แขกโดยไม่เรียกเก็บเงินเพิ่มเติม
- ไม่แยกการเรียกเก็บเงินค่าอาหารและเครื่องดื่มจากการเรียกเก็บเงินค่าห้องพักในใบแจ้งหนี้ของแขกของคุณ และ
- ไม่ให้ทางเลือกในการปฏิเสธอาหารและเครื่องดื่มเพื่อแลกกับการได้รับส่วนลดค่าเช่าห้องพักแก่แขก

การประยุกต์ใช้ภาษีโดยทั่วไป

หากคุณประกอบธุรกิจสถานที่พักและทำการขายตามที่อธิบายไว้ข้างต้น คุณจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้บริโภครหรือผู้ขายปลีก

หากคุณเป็นผู้ขายปลีก คุณต้องรับผิดชอบเสียภาษีสำหรับการขายอาหารและเครื่องดื่มของคุณให้แก่แขกของคุณ

หากคุณเป็นผู้บริโภค คุณไม่ต้องรับผิดชอบเสียภาษีสำหรับการขายอาหารและเครื่องดื่มของคุณให้แก่แขกของคุณ แต่ภาษีจะประยุกต์ใช้เมื่อคุณซื้อสิ่งของดังต่อไปนี้

- ผลิตภัณฑ์ที่มีใช้อาหาร เช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มอัดลม ยกตัวอย่างเช่น โซดาหรือน้ำอัดก๊าส
- ภาชนะที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้และสิ่งของอื่นๆ ที่ให้ไปพร้อมกับอาหารและเครื่องดื่ม เช่น กล่องหรือถ้วยกระดาษและอุปกรณ์พลาสติกต่างๆ เพื่อการบริโภคนอกสถานที่
- มีอาหารจากผู้ขายหรือภัตตาคารภายนอก หากคุณจัดเตรียมมีอาหารดังกล่าว ภาษีจะไม่ประยุกต์ใช้กับการซื้อส่วนผสมต่างๆ ที่เป็นผลิตภัณฑ์อาหารของคุณ

คุณเป็นผู้บริโภคหรือเป็นผู้ขายปลีกอาหารและเครื่องดื่มมอกินันทนาการ

ตารางการตัดสินใจด้านล่างจะช่วยคุณตัดสินใจว่าคุณจะได้รับการพิจารณาเป็นผู้ขายปลีกหรือผู้บริโภคของอาหารและเครื่องดื่มมอกินันทนาการในบางกรณี คุณจะต้องใช้สูตรคำนวณทางคณิตศาสตร์เพื่อช่วยให้คุณทำการตัดสินใจ

หมายเหตุ: คุณจะได้รับการพิจารณาเป็นผู้ขายปลีกและไม่จำเป็นต้องใช้ตารางการตัดสินใจต่อไปนี้เมื่อ

- แขกของคุณชำระเงินในจำนวนมากกว่าส่วนลดมอกินันทนาการสำหรับอาหารและเครื่องดื่มที่พวกเขาได้รับ ยกตัวอย่างเช่น พวกเขาซื้อไวน์เพิ่มอีกหนึ่งขวด
- คุณได้รับการชำระเงินสดเชยค่าอาหารและเครื่องดื่ม “มอกินันทนาการ” จากบุคคลที่ไม่ใช่แขก

ในกรณีข้างต้นนี้ คุณต้องรับผิดชอบเสียภาษีสำหรับการขายอาหารและเครื่องดื่มของคุณตามที่อธิบายไว้ในส่วนภัตตาคาร บาร์ โรงแรม และสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกัน

“ต้นทุนค่าอาหารและเครื่องตีมอภินันทนาการ” ประกอบด้วยการเรียกเก็บเงินค่าจัดส่งไปยังสถานที่พัก แต่ไม่รวมส่วนลดที่ได้รับหรือภาษีการขายที่ชำระให้แก่ผู้ขาย

จำนวนห้องที่มีการเช่าในปีนั้น หมายถึง จำนวนครั้งที่ห้องพักทั้งหมดมีการเช่ารายคืนโดยมีเงื่อนไขว่ามีการรวมรายได้จากห้องพักเหล่านั้นใน “รายได้รวมจากค่าห้องพัก” ยกตัวอย่างเช่น หากมีแขกท่านหนึ่งเช่าห้องเป็นเวลาสามคืนติดต่อกัน ห้องนั้นจะถูกรับว่ามีห้องเช่าสามครั้งเมื่อคำนวณ ADR

ขั้นที่ 3 ประยุกต์ใช้สูตร

หาคำตอบในขั้นที่ 2 ด้วยคำตอบในขั้นที่ 1 หากอัตราร้อยละที่ได้มาของสูตรมีค่าเท่ากับร้อยละ 10 หรือน้อยกว่านั้น ต้นทุนค่าอาหารและเครื่องตีมของคณะจะได้รับพิจารณาว่าเป็นค่าใช้จ่ายส่วนน้อยและคณะจะได้รับพิจารณาว่าเป็นผู้บริโภคมากกว่าเป็นผู้ขายปลีก หากผลลัพธ์มีค่ามากกว่าร้อยละ 10 คณะจะได้รับพิจารณาว่าเป็นผู้ขายปลีกและการขายของคุณต้องเสียภาษีตามที่ประเมินโดยมูลค่าการขายปลีกที่ยุติธรรมของผลิตภัณฑ์อาหารที่คล้ายคลึงกันที่ขายให้แก่ประชาชนทั่วไป หากคณะไม่ได้ขายผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันให้ประชาชนทั่วไป จำนวนที่ต้องจ่ายภาษีจะเท่ากับต้นทุนค่าอาหารและเครื่องตีมอภินันทนาการบวกกับกำไรส่วนเพิ่มอย่างน้อยร้อยละ 100

ตัวอย่าง

ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงวิธีการประยุกต์ใช้สูตร

ขั้นแรก หาอัตราเฉลี่ยต่อวัน

\$257,000 (รายได้รวมจากค่าห้องพัก)

2,252 (จำนวนห้องที่มีการเช่าในปีดังกล่าว)

$\$257,000 \div 2,252 = \114.12 (ADR)

ขั้นที่สอง หามูลค่าการขายปลีกโดยเฉลี่ยของอาหารและเครื่องตีมอภินันทนาการ

\$4,166.00 (ต้นทุนค่าอาหาร/เครื่องตีมอภินันทนาการ)

+ 4,166.00 (กำไรส่วนเพิ่มร้อยละ 100)

\$8,332.00

$\$8,332.00 \div 2,252 \text{ ห้อง} = \3.70 (ARV)

ขั้นที่สาม หามูลค่าการขายปลีกโดยเฉลี่ยด้วยอัตราเฉลี่ยต่อวัน

$\$3.70 \div \$114.12 = 3.24\%$

ในตัวอย่างนี้ เนื่องจากอัตราร้อยละมีค่าเท่ากับร้อยละ 10 หรือน้อยกว่านั้น โรงแรมจึงได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้บริโภค

ประเด็นอื่น ๆ ด้านภาษี

มี้ออาหารสำหรับพนักงาน

หากคุณจัดเตรียมมี้ออาหารให้พนักงานและทำการเรียกเก็บเงินจำเพาะสำหรับมี้ออาหารเหล่านั้น การเรียกเก็บเงินค่านี้อาหารดังกล่าวต้องเสียภาษีและต้องรายงานในการขอคืนภาษีการขายและผู้ซื้อสินค้าของคุณ

การเรียกเก็บเงินจำเพาะจะได้รับการพิจารณาว่าได้มีการดำเนินการไปแล้วหากตรงกับเงื่อนไขต่อไปนี้ข้อใดข้อหนึ่งหรือมากกว่านั้น

- พนักงานชำระค่านี้อาหารที่บริโภคไปด้วยเงินสด
- มูลค่าของมี้ออาหารถูกหักจากเช็คค่าจ้างของพนักงาน
- พนักงานได้รับมี้ออาหารแทนเงินสดเพื่อเพิ่มค่าชดเชยให้เทียบเท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมาย
- พนักงานมีทางเลือกในการรับเงินสดสำหรับมี้ออาหารที่ไม่ได้บริโภค

ไม่มีการเรียกเก็บเงินจำเพาะเมื่อมีการกำหนดมูลค่าให้กับมี้ออาหารดังกล่าวเพียงเพื่อทำตามวัตถุประสงค์ทางภาษีค่าจ้างเพื่อให้พนักงานได้รับค่าจ้างขั้นต่ำหรือมากกว่านั้น

การขายสินค้าประเภทมินิบาร์ของโรงแรม

มินิบาร์ที่อยู่ภายในห้องพักและห้องชุดที่ลูกค้าของโรงแรมเช่านั้น โดยทั่วไปแล้วมักประกอบด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และของขบเคี้ยวประเภทต่างๆ ที่จัดเตรียมไว้ไว้เพื่อความสะดวกสบายของแขกของโรงแรม เมื่อทำการเช็คเอาท์ แขกจะถูกเรียกเก็บเงินค่าสิ่งของต่างๆ ที่ได้บริโภคไปจากมินิบาร์ เมื่อสิ่งของต่างๆ ที่ขายเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเย็น การขายให้แก่แขกของโรงแรมดังกล่าวไม่ต้องเสียภาษี อย่างไรก็ตาม การขายผลิตภัณฑ์ที่มีโซอาหาร เช่น โซดา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น ต้องเสียภาษีไม่ว่าจะเป็นการขายจากมินิบาร์ของโรงแรมหรือการขาย ณ สถานที่อื่น ๆ ของโรงแรมก็ตาม

ค่าธรรมเนียมสำหรับสถานที่ที่เรียกเก็บโดยผู้ขายปลีกอื่น ๆ ที่มีใช้ภัตตาคารหรือโรงแรม

ธุรกิจบางธุรกิจซึ่งมีสถานที่ที่ไม่ได้นำมาใช้เพื่อเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มเป็นหลักอาจทำสัญญาเพื่อจัดเตรียมสถานที่และอาหารและเครื่องดื่มไว้ให้สำหรับงานต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น สวนสัตว์ โรงกลั่นไวน์ พิพิธภัณฑ์ หรือพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำอาจทำสัญญาเพื่อจัดเตรียมมี้ออาหารและสถานที่ไว้ให้สำหรับงานแต่งงาน งานเลี้ยงเกษียณอายุ หรืองานอื่นๆ

ค่าธรรมเนียมสำหรับสถานที่ไม่ต้องเสียภาษีตราบเท่าที่

- การเรียกเก็บเงินสำหรับสถานที่ดังกล่าวมีการระบุแยกไว้ในใบแจ้งหนี้ และ
 - สถานที่ดังกล่าวใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่มีใช้การเสิร์ฟมี้ออาหารและเครื่องดื่มเป็นหลัก
- ตัวอย่าง

โรงกลั่นไวน์มีลานกลางที่ออกแบบมาสำหรับจัดงานเลี้ยงแต่งงาน นอกเหนือจากการเรียกเก็บเงินค่านี้อาหารและเครื่องดื่มแล้ว โรงกลั่นไวน์ยังเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้ลานกลางด้วยเช่นกัน เนื่องจากลานกลางดังกล่าวถูกใช้เพื่อการเสิร์ฟมี้ออาหารและเครื่องดื่มเป็นหลัก ค่าธรรมเนียมสำหรับการใช้ลานกลางจึงต้องเสียภาษี อย่างไรก็ตาม หากงานเลี้ยงสมรสเช่าพื้นที่ทั้งหมดของโรงกลั่นไวน์เพื่อจัดงานเลี้ยง การเรียกเก็บเงินสำหรับการใช้สถานที่ดังกล่าวที่ระบุแยกไว้ อาจไม่ต้องเสียภาษี

พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำมีร้านอาหารที่ให้ผู้เช่าร้านเพื่อจัดงานเลี้ยงในวันหยุด หากลูกค้าเช่าร้านอาหารเพื่อจัดงานเลี้ยง การเรียกเก็บเงินสำหรับการใช้สถานที่ดังกล่าวต้องเสียภาษีเนื่องจากร้านอาหารถูกใช้เพื่อการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม หากลูกค้าเช่าพื้นที่ทั้งหมดของพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อจัดงานเลี้ยง การเรียกเก็บเงินสำหรับการใช้พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำที่ระบุแยกไว้ อาจไม่ต้องเสียภาษี

ศูนย์การประชุมให้บุคคลหรือบริษัทเช่าสถานที่สำหรับการสัมมนา/การประชุม ในการประชุมต่างๆ มี้ออาหารถือเป็นตัวเลือกเสริมและมีการเรียกเก็บเงินแยกต่างหาก สมมติว่า ลูกค้าผู้มีอุปการะคุณชำระอัตราค่าเช่าเดียวกัน ไม่ว่าจะมีการซื้อมี้ออาหารหรือไม่ก็ตาม การเรียกเก็บเงินค่าเช่าศูนย์การประชุมก็ไม่ต้องเสียภาษี

อาหารและเครื่องดื่มนักโภชนาการและที่เป็นของอภิชนทางการ

หากคุณบริโภคน้ำหรือแจกอาหาร เครื่องดื่มที่ไม่อัดลม หรือเครื่องดื่มที่ไม่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ คุณไม่เป็นหนี้ภาษีใดๆ สำหรับผลิตภัณฑ์เหล่านั้น อย่างไรก็ตาม หากคุณบริโภคน้ำหรือแจกผลิตภัณฑ์ที่มีโซดาอาหาร เช่น เครื่องดื่มอัดลมหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่คุณซื้อโดยไม่ได้ชำระภาษี คุณต้องชำระภาษีผู้ใช้สินค้าโดยยึดจากต้นทุนของผลิตภัณฑ์เหล่านั้นของคุณเป็นหลัก

ตัวอย่าง เจ้าของร้านอาหารพิซซ่าให้พิซซ่าและโซดาแก่พนักงานสำหรับช่วงพักรับประทานอาหารมื้อค่ำของพวกเขา เจ้าของไม่ชำระภาษีสำหรับสิ่งของดังกล่าวเนื่องจากเป็นสิ่งของที่ไม่ต้องเสียภาษีหรือถูกซื้อเพื่อขายต่อ เจ้าของไม่เป็นหนี้ภาษีผู้ใช้สินค้าสำหรับพิซซ่าดังกล่าว แต่เป็นหนี้ภาษีผู้ใช้สินค้าสำหรับต้นทุนของเครื่องดื่มอัดลม

มีบางกรณีที่มีการบริจาคสิ่งของที่ต้องเสียภาษีอาจไม่ต้องเสียภาษีผู้ใช้สินค้า ยกตัวอย่างเช่น การบริจาคสิ่งของที่ต้องเสียภาษีแก่องค์กรการกุศลบางแห่งจะได้รับการพิจารณาให้ยกเว้นภาษี สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริจาคให้แก่องค์กรการกุศลที่ได้รับการยกเว้นภาษี กรุณาดูในข้อกำหนดข้อที่ 1669 เรื่องการสภาริต การจัดแสดง และการใช้ทรัพย์สินที่ถือครองไว้เพื่อการขายต่อ—ทั่วไป หรือติดต่อศูนย์บริการลูกค้าของเราสำหรับภัตตาคาร บาร์ โรงแรม และสถานประกอบการที่คล้ายคลึงกันส่วนใหญ่ ระบบการจัดเก็บเงินที่คล้ายคลึงกับที่อธิบายไว้สำหรับมื้ออาหารและเครื่องดื่มอภิชนทางการ (ดูในส่วนการจัดเก็บเงิน) จะให้ผลที่น่าพึงพอใจในเกือบทุกกรณีเมื่อทำการบันทึกการขายสินค้าที่เจ้าของหรือพนักงานบริโภคเอง

โรงแรมและสถานประกอบการที่พักที่คล้ายคลึงกันที่จัดเตรียมมื้ออาหารและเครื่องดื่มอภิชนทางการไว้ให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียกเก็บค่าเช่าห้องพักรวมกับที่พักเพิ่มเติมหากจำเป็นต้องประยุกต์ใช้สูตรที่อธิบายไว้ในส่วนสูตรสำหรับการพิจารณาสถานะผู้บริโภคหรือผู้ขายปลีก โดยบันทึกดังกล่าวควรบันทึกตัวเลขที่นำมาใช้เพื่อประยุกต์ใช้กับสูตรดังกล่าว

สิ่งของที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ที่ขายพร้อมมื้ออาหาร

โดยทั่วไปแล้ว คุณจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้ขายปลีกจากระตาข่ายไม้จิ้มฟัน ภาชนะเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ที่ใช้แล้วทิ้ง หลอดดูดอุปกรณ์พลาสติก กระดาษเช็ดปาก และสิ่งของที่คล้ายคลึงกันที่ไม่มีคุณลักษณะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ซึ่งถูกจัดเตรียมพร้อมมื้ออาหารและเครื่องดื่มที่คุณขาย สิ่งของเหล่านี้จะได้รับการพิจารณาให้รวมอยู่ในราคาสำหรับอาหารหรือเครื่องดื่มดังกล่าว ดังนั้น คุณจึงสามารถออกหนังสือรับรองการขายต่อในการซื้อสิ่งของเหล่านั้นได้

หมายเหตุ คุณจะเป็นหนี้ภาษีสำหรับการซื้อสิ่งของเหล่านี้เมื่อคุณเป็นผู้บริโภคมากกว่าเป็นผู้ขายปลีกอาหารและเครื่องดื่มดังกล่าว

ทิป ค่าบริการ และค่าบริการที่คิดเพิ่มจากค่าอาหาร

ทิป ค่าตอบแทนพิเศษ และค่าบริการ

การชำระค่าทิป ค่าตอบแทนพิเศษ และค่าบริการไม่ต้องเสียภาษีหากเป็นการชำระโดยลูกค้าโดยสามารถเลือกที่จะชำระหรือไม่ก็ได้และพนักงานเป็นผู้เก็บเงินจำนวนนั้นไว้เอง โดยทั่วไปแล้ว การชำระเงินดังกล่าวเป็นทางเลือกที่จะชำระหรือไม่ก็ได้หากลูกค้าของคุณให้เงินเพิ่มเติมจากจำนวนในใบแจ้งหนี้หรือวางเงินแยกต่างหากจากจำนวนที่ต้องชำระจริงสำหรับการขายมื้ออาหาร อาหาร และเครื่องดื่มของคุณที่ได้รวมบริการต่างๆ ไว้

ในทางกลับกัน “ทิป” แบบบังคับหรือค่าบริการแบบบังคับให้ชำระต้องเสียภาษี ในกรณีของการจัดเลี้ยง ค่าตอบแทนพิเศษใดๆ ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้าจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นการบังคับมิใช่ความสมัครใจ และด้วยเหตุนี้เอง ค่าตอบแทนพิเศษดังกล่าวจึงต้องเสียภาษี ยกตัวอย่างเช่น หากข้อตกลงเรื่องการจัดเลี้ยงมาตรฐานของคุณระบุว่า “เงินค่าตอบแทนพิเศษที่แนะนำคือร้อยละ 15” และลูกค้าของคุณตกลงที่จะชำระเงินจำนวนนี้หรือจำนวนอื่นๆ ตามที่ต่อรองกันก่อนหน้าวันงาน เงินค่าตอบแทนพิเศษดังกล่าวต้องเสียภาษี

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาดูที่ *ทิป ค่าตอบแทนพิเศษ และค่าบริการ* เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 115

ค่าบริการที่คิดเพิ่มจากค่าอาหาร

ค่าบริการที่คิดเพิ่มจากค่าอาหารที่ลูกค้าอาจขอคืนในอาหารและเครื่องดื่มต้องเสียภาษี ไม่ว่าจริงๆ แล้วลูกค้าจะขอคืนค่าบริการเหล่านั้นหรือไม่ก็ตาม ในทางกลับกัน การเรียกเก็บเงินแยกสำหรับค่าธรรมเนียมในการเข้าหรือค่าบริการเข้าสถานที่ที่ให้ความบันเทิงไม่ต้องเสียภาษี

อาหารสองที่แต่คิดราคาเพียงที่เดียว

หากคุณยอมรับคูปองซื้อสองในราคาเดียว หรือคูปองหรือบัตรส่วนลดอื่นๆ ที่อนุญาตให้ลูกค้าสามารถซื้ออาหารหรือเครื่องดื่มในราคาที่มีส่วนลด ภาชนะภาษีของคุณจะยึดตามจำนวนเงินที่คุณได้รับการขายเป็นหลัก

ตัวอย่าง

คุณเสิร์ฟมี้ออาหารสองที่ราคาทีละ 12 ดอลลาร์ในราคาเพียงที่เดียวตามแผนการรับประทานอาหารที่ร้าน และเรียกเก็บเงินจากลูกค้าของคุณเป็นจำนวนรวมทั้งหมด 12 ดอลลาร์สำหรับมี้ออาหารทั้งสองที่ ภาษีจะประยุกต์ใช้กับยอดรวมทั้งหมด 12 ดอลลาร์ก่อนการให้ทิปตามความสมัครใจ

คุณเสิร์ฟมี้ออาหารราคา 15 ดอลลาร์และ 11 ดอลลาร์ และลูกค้าของคุณให้คูปองที่ระบุว่าไม่คิดเงินค่ามี้ออาหารที่ราคาถูกกว่า คุณเรียกเก็บเงินจากลูกค้าของคุณเป็นจำนวน 15 ดอลลาร์สำหรับมี้ออาหารสองที่ตั้งกล่าว ภาษีจะประยุกต์ใช้กับจำนวนเงิน 15 ดอลลาร์ก่อนการให้ทิปตามความสมัครใจ

ลูกค้าของคุณใช้แผนการรับประทานอาหารที่ร้านที่สิทธิแก่ผู้ถือในการรับส่วนลดร้อยละ 50 จากราคามี้ออาหารปกติซึ่งมีมูลค่าส่วนลดสูงสุดถึง 4 ดอลลาร์ ลูกค้าของคุณสั่งมี้ออาหารราคา 10 ดอลลาร์ และคุณลดราคาให้ 4 ดอลลาร์ ภาษีจะประยุกต์ใช้กับจำนวนเงิน 6 ดอลลาร์ที่เรียกเก็บสำหรับมี้ออาหารดังกล่าวก่อนการให้ทิปตามความสมัครใจ

หมายเหตุ หากมีการให้แผนการรับประทานอาหารที่ร้านเพื่อเป็นการคืนเงินจากผู้สนับสนุน จำนวนเงินนั้นต้องเสียภาษีและต้องรวมเป็นส่วนหนึ่งของยอดขาย (รวม) ทั้งหมดในการขอคืนภาษีการขายและผู้ซื้อสินค้าของคุณ หากในตัวอย่างแรก คุณได้รับเงินจำนวน 2 ดอลลาร์จากหน่วยงานที่สนับสนุนสำหรับคูปองแลกแทนเงินสดดังกล่าว ภาษีการขายจะประยุกต์ใช้กับจำนวนเงิน 14 ดอลลาร์ซึ่งเป็นยอดรวมทั้งหมดของจำนวนเงิน 12 ดอลลาร์ที่ได้รับจากลูกค้าบวกกับจำนวนเงิน 2 ดอลลาร์ที่ได้รับจากหน่วยงานที่สนับสนุน สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโปรแกรมการส่งเสริมการขายประเภทนี้ ให้อ่านที่ *คูปอง ส่วนลด และเงินคืนเอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 113*

การชำระคืนภาษีการขาย

แม้ว่าคุณต้องรับผิดชอบเสียภาษีการขายสำหรับการขายปลีกที่ต้องเสียภาษีของคุณ กฎหมายอนุญาตให้ลูกค้าของคุณชำระคืนภาษีให้แก่คุณได้ คุณสามารถได้รับการชำระคืนภาษีภายใต้เงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- สิ่งตีพิมพ์ที่มอบให้แก่ผู้ซื้อโดยตรง เช่น เมนูหรือแผ่นโฆษณา ซึ่งมีการประกาศข้อความว่าภาษีการขายจะถูกบวกเพิ่มในราคาขายผลิตภัณฑ์ทุกรายการหรือบางรายการตามสมควร
- ภาษีการขายถูกแสดงอยู่บนใบเรียกเก็บเงินของการขายหรือหลักฐานการขายอื่นๆ
- ข้อตกลงของการขายระบุการบวกเพิ่มภาษีการขายไว้อย่างชัดเจน
- คุณติดประกาศจำนวนภาษีในจุดที่ผู้ซื้อสามารถมองเห็นได้ชัดเจนในสถานที่ตั้งของคุณ

ข้อกำหนดในการตีป้ายประกาศ

ผู้ประกอบการธุรกิจบางรายรวมภาษีการขายไว้ในราคาเครื่องตีที่ขายและบริเวณที่บาร์ แต่เพิ่มภาษีเป็นจำนวนที่ระบุแยกไว้เมื่อบริการเสิร์ฟเครื่องดื่มที่โต๊ะหรือบริเวณอื่นในสถานที่นั้นๆ

หากคุณขายเครื่องดื่มในราคาที่รวมภาษีไว้ในทุกบริเวณในสถานที่ประกอบการธุรกิจของคุณ ซึ่งรวมถึงบาร์ ค็อกเทลเลานจ์ และห้องอาหาร และต้องการร้องขอหักภาษีที่รวมไว้ กรมสรรพสามิตจะพิจารณาว่าภาษีการขายถูกรวมไว้ในราคาขายทั้งหมด หากคุณติดประกาศที่มีเนื้อหาดังต่อไปนี้ไว้ในสถานที่ของคุณ

ราคาของผลิตภัณฑ์ที่ต้องเสียภาษีทั้งหมดรวมการชำระคืนภาษีการขายที่คำนวณด้วยจุดเทคนิคสามตำแหน่งที่ใกล้เคียงที่สุด

เมื่อขายเครื่องดื่มในราคาที่รวมภาษีไว้เฉพาะที่บาร์และในค็อกเทลเลานจ์เท่านั้น หรือเฉพาะที่บาร์เท่านั้น ป้ายที่คล้ายคลึงกับเนื้อความข้างต้นซึ่งระบุบริเวณที่มีการประยุกต์ใช้ป้ายดังกล่าวควรถูกแสดงให้เห็นได้ชัดเจนในบริเวณที่มีการเสิร์ฟเครื่องดื่ม

เมื่อบวกเพิ่มภาษีในราคาเครื่องดื่มที่เสิร์ฟโดยบริการที่โต๊ะหรือบริเวณอื่นๆ โดยการระบุแยกไว้ต่างหาก ควรมีการระบุเนื้อหาดังต่อไปนี้ไว้บนเมนู หรือวางไว้บนโต๊ะ

ภาษีการขายจะถูกบวกเพิ่มในราคาผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มที่เสิร์ฟทั้งหมด

เมื่อขายเครื่องดื่มประเภทเดียวกันทั้งในราคาที่รวมภาษีไว้และราคาที่บวกเพิ่มภาษีตามที่อธิบายไว้ข้างต้น การแบ่งแยกการขายภายใต้วิธีการชำระคืนภาษีแต่ละวิธีควรเป็นไปอย่างเคร่งครัดและถูกต้อง

หากคุณเรียกเก็บภาษีจากลูกค้าของคุณมากเกินไป

หากคุณเรียกเก็บภาษีสำหรับการขายในจำนวนที่มากกว่าจำนวนที่กำหนด จำนวนที่เกินมาต้องถูกชำระคืนไปยังผู้ซื้อหรือชำระให้แก่รัฐ

ระบบควบคุมสินค้าคงคลัง

ขอแนะนำให้เจ้าของบาร์และภัตตาคารใส่ใจต่อระบบควบคุมสินค้าคงคลังเป็นพิเศษ ในสภาวะแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูง การดูแลสินค้าคงคลังอย่างหละหลวมสามารถบ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างความสำเร็จหรือความล้มเหลวสำหรับธุรกิจได้ และแน่นอนว่าระบบควบคุมสินค้าคงคลังที่ดีจะช่วยลดความเป็นไปได้ในการประเมินภาษีเพิ่มเติมให้ต่ำที่สุด

ในฐานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจ คุณต้องสามารถรับผิดชอบต่อสินค้าที่คุณได้จัดซื้อเพื่อขายต่อแก่ลูกค้าของคุณได้ ดังนั้น บันทึกการจัดซื้อเพื่อการขายต่อที่ถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์และที่ไม่รวมวัสดุหรือสิ่งของอื่น ๆ ที่ไม่ได้มีไว้เพื่อการขายต่อลงไปด้วยนั้นถือเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้ง เพื่อป้องกันความสูญเสียที่ไม่สามารถรับผิดชอบได้ คุณควรดูแลระบบควบคุมสินค้าคงคลังตั้งแต่เวลาที่จัดซื้อสินค้าเข้ามาจนกระทั่งได้ขายหรือใช้สินค้าดังกล่าว

ระบบควบคุมสินค้าคงคลัง—ผู้ประกอบการบาร์

วิธีการที่ใช้สำหรับควบคุมสินค้าคงคลังที่เหมาะสมบางวิธีประกอบด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- แจกเข้าการจัดส่งทั้งหมด และผู้จัดการต้องอยู่ ณ เวลาที่มีการจัดส่งสินค้า
- เก็บสุราที่จัดซื้อมาเป็นจำนวนมากไว้ในห้องเก็บของที่มีการใส่กุญแจ โดยกุญแจของห้องเก็บของดังกล่าวจะอยู่ในความครอบครองของเจ้าของบาร์ ผู้จัดการ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเท่านั้น
- ลงบันทึกสุราที่ถูกนำออกจากห้องเมื่อมีการนำสุราออกจากห้องเก็บของดังกล่าว
- สั่งสินค้าสำหรับบาร์ตามจำนวนสินค้าคงคลังทั้งหมดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และเปรียบเทียบต้นทุนของสุราที่ขายไปแล้วที่คำนวณไว้กับอัตราร้อยละของต้นทุนที่ต้องการซึ่งตั้งไว้เป็นเป้าหมาย
- บันทึกการจัดซื้อตามที่แสดงในใบแจ้งหนี้ลงบนบัตรสินค้าคงคลังตามยี่ห้อสินค้า และทำเครื่องหมายขีดฆ่าบนบัตรดังกล่าวเมื่อมีการนำสินค้าออกไปยังบาร์ ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะช่วยให้บัญชีสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่องซึ่งสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้อย่างง่ายดายด้วยการนับอย่างสม่ำเสมอ
- กำหนดตารางเวลาสำหรับบาร์แต่ละแห่ง ซึ่งประกอบด้วยจำนวนขวดสุราของแต่ละยี่ห้อที่มีการกำหนดไว้อย่างแน่นอนที่ควรเก็บอยู่ที่บาร์แต่ละแห่ง (เช่น Cutty Sark (คัตตี้ ซาร์ค) 4 คอวอร์ต Bar Vodka (บาร์ วอดก้า) 12 คอวอร์ต Gran Marnier (แกรน มาเนียร์) 1 ขวด เป็นต้น)
- เก็บขวดเปล่าทั้งหมดไว้ที่บาร์ ผู้จัดการ เจ้าของ หรือบุคคลที่รับผิดชอบบาร์จะทำหน้าที่เปลี่ยนขวดเปล่ากับขวดสุราขวดใหม่ที่เป็นยี่ห้อเดียวกันซึ่งนำมาจากห้องเก็บของของบาร์
- จัดการบาร์จัดเลี้ยงหรือบาร์บริการที่สามารถใส่กุญแจได้ด้วยวิธีการเช่นเดียวกัน บาร์จัดเลี้ยงที่ไม่มีการใส่กุญแจจะเก็บสุราในจำนวนที่มีการกำหนดไว้ของแต่ละยี่ห้อสินค้าก่อนหน้าการจัดเลี้ยงแต่ละครั้ง และนำออกไปภายหลังจากงานเลี้ยงสิ้นสุดลง

การสูญเสียสินค้าจากการโจรกรรม ไฟไหม้ หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ

หากคุณสูญเสียสินค้าเนื่องจากการลักทรัพย์ในร้านค้า การปล้นชิงทรัพย์ การโจรกรรมจากบุคคลภายใน ไฟไหม้ หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ ถือเป็นเรื่องสำคัญที่คุณต้องสามารถทำเอกสารระบุความสูญเสียดังกล่าวได้หากคุณถูกสอบสวนบัญชี หลักฐานอาจอยู่ในรูปแบบรายงานจากหน่วยงานเอกชนที่ได้รับการว่าจ้างให้ติดตามการสูญเสีย รายงานของตำรวจ การเรียกร้องค่าชดเชยจากการประกันภัย หรือพยานเอกสารอื่นๆ

หมายเหตุ เนื่องจากภาษีการขายถูกประเมินจากการขาย การปล้นชิงเงินสดจึงไม่สามารถหักลบตามวัตถุประสงค์ทางภาษีการขายได้ คุณต้องชำระภาษีการขายสำหรับการขายที่ต้องเสียภาษีในกระบวนการตามปกติแม้ว่าเงินที่ได้จากการขายเหล่านั้นจะสูญหายก็ตาม

การจัดเก็บบันทึก

อย่ารวมใบเสร็จรับเงินและใบสั่งซื้อของบาร์และภัตตาคารปะปนกัน

หากคุณประกอบธุรกิจภัตตาคารร่วมกับบาร์ ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการแบ่งแยกการจัดซื้อและการขายทั้งหมดในบัญชีและบันทึกของคุณ สำหรับการประกอบธุรกิจภัตตาคารออกจากการประกอบธุรกิจบาร์

โดยทั่วไปแล้ว บาร์และภัตตาคารมีส่วนต่างกำไรที่แตกต่างกัน การแบ่งแยกการขายและต้นทุนของสินค้าต่างๆ ที่ขายอย่างถูกต้องจะช่วยให้ประเมินว่าคุณได้รับอัตราร้อยละของกำไรรวมตามที่ต้องการหรือไม่ อีกทั้ง ยังช่วยตรวจหาการรั่วไหลหรือการลักขโมยได้ด้วยเช่นกัน

มี้ออาหารและเครื่องดีมี้อกินันหนาการ

เก็บบันทึกนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดีมี้อกินันหนาการที่ให้แก่ลูกค้าและเครื่องดีมี้อที่บริโภคโดยพนักงานที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรของคุณไว้ นอกจากนี้ เก็บรักษานับบันทึกกินันหนาการไว้ เหตุผลจึ่ๆ สำหรับการเก็บบันทึกนี้ไว้มีอยู่ด้วยกันหลายประการ ดังนี้

- การควบคุมความเป็นเจ้าของในการประกอบธุรกิจจะได้รับการปรับปรุงไปในทางที่ดีขึ้น
- คุณจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้บริโภคมากกว่าเป็นผู้ขายมี้ออาหารและเครื่องดีมี้อกินันหนาการเหล่านี้ และเป็นผลทำให้คุณต้องรับผิดชอบเสียภาษีเฉพาะภาษีสำหรับต้นทุ่นผลิตภัณฑ์ที่มีใช้้ออาหารที่คุณแจก (เช่น เครื่องดีมี้อแอลกอฮอล์และน้ำอัดลม)
- การเก็บบันทึกช่วยสนับสนุนจำนวนที่มีการรายงานในการขอคืนภาษี คุณจึงสามารถหลีกเลี่ยงการประมาณได้

ประเภทบันทึกที่คุณใช้อาจแตกต่างกันไปตั้งแต่สลิปบันทึกการขายที่จัดเตรียม ณ เวลาที่ให้มี้ออาหารหรือเครื่องดีมี้อโดยไม่เรียกเก็บเงินไปจนถึงบันทึกประจำวัน ในช่วงท้ายของช่วงเวลารายงาน ต้นทุ่นทั้งหมดของสิ่งของที่ต้องเสียภาษีที่ถูกแจกหรือบริโภคไปแล้วจะถูกคำนวณและรวมไว้ในการขอคืนภาษีการขายและผู้ใช้สินค้าสำหรับช่วงเวลานั้นเนื่องจากเป็นสินค้าที่บริโภคเอง ทั้งนี้ สินค้าที่บริโภคเองจะถูกรายงานไว้ภายใต้ส่วน “การจัดซื้อที่ต้องเสียภาษีผู้ใช้สินค้า” ในการขอคืนภาษีการขายและผู้ใช้สินค้าของคุณ กรุณาตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณเก็บบันทึกทั้งหมดที่แสดงการคำนวณของคุณไว้อย่างครบถ้วน

การเปลี่ยนแปลงราคาและ “ชั่วโมงแห่งความสุข”

กรุณาตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณเก็บหลักฐานการเปลี่ยนแปลงราคา การเปลี่ยนแปลงขนาดแก้ว การขายในช่วง “ชั่วโมงแห่งความสุข” หรือการเปลี่ยนแปลงที่ต่างออกไปจากแนวทางปฏิบัติในการตั้งราคาตามปกติของคุณ

หากธุรกิจของคุณมีการสอบบัญชี ผู้สอบบัญชีอาจเตรียม “การทดสอบกำไรส่วนเพิ่ม” เพื่อพิจารณาว่าการขายที่มีการบันทึกนั้นถูกต้องจริงหรือไม่ การเปลี่ยนแปลงราคาและการเปลี่ยนแปลงขนาดแก้วอาจมีผลกระทบต่อผลการทดสอบนี้อย่างมีนัยสำคัญ

เราขอแนะนำให้คุณเก็บบันทึกต่างๆ ดังต่อไปนี้

- การเปลี่ยนแปลงขนาดแก้ว เก็บใบแจ้งหนี้การจัดซื้อที่ลงวันที่ไว้ ซึ่งระบุช่วงเวลาที่น่าขนาดแก้วที่ต่างกันมาใช้ให้บริการเป็นครั้งแรก
- การเปลี่ยนแปลงราคา เก็บเมนูเดิมหรือทำหมายเหตุในบันทึกโดยแสดงการเปลี่ยนแปลงราคาและวันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เก็บแถบบันทึกของเครื่องคิดเงินหรือใบแจ้งหนี้ไว้เป็นเอกสารสนับสนุน
- ชั่วโมงแห่งความสุข “ชั่วโมงแห่งความสุข” คือช่วงเวลาที่ยขายเครื่องดีมี้อต่างๆ ในราคาต่ำกว่าในช่วงเวลาทำการปกติ เก็บเมนู ป้ายขาย “ชั่วโมงแห่งความสุข” และแถบบันทึกของเครื่องคิดเงินที่แสดงการขายในช่วง “ชั่วโมงแห่งความสุข” ไว้ เอกสารเหล่านี้ควรเก็บรวมกับบันทึกทางธุรกิจของคุณ
- ขนาดของเครื่องดีมี้อที่เสิร์ฟ กำหนดปริมาณเครื่องดีมี้อที่มีแอลกอฮอล์ที่เสิร์ฟในค็อกเทลทั้งแบบเสิร์ฟในแก้วมีก้านยาวและแบบใส่น้ำแข็งเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการควบคุมของคุณ

ใบอนุญาตของผู้ขายในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย

เมื่อคุณขายหรือให้เช่าสินค้าหรือทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้อื่นๆ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนียแม้จะเป็นการชั่วคราวก็ตาม โดยทั่วไปคุณมักจะต้องลงทะเบียนใบอนุญาตของผู้ขายกับกรมสรรพสามิต (BOE) เพื่อรายงานและชำระภาษีสำหรับการขายที่ต้องเสียภาษีของคุณ หากคุณถือใบอนุญาตของผู้ขาย คุณจะสามารถรายงานและชำระภาษีผู้ใช้สินค้าสำหรับการจัดซื้อจากผู้ขายนอกมลรัฐหรือสิ่งของที่จัดซื้อเพื่อการขายต่อที่คุณไม่ได้ขายแต่กลับนำมาใช้ในการประกอบธุรกิจของคุณแทน (ภายใต้ส่วนการจัดซื้อที่ต้องเสียภาษีผู้ใช้สินค้า)

ธุรกิจส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรมด้านอาหารและเครื่องดีมี้อต้องถือใบอนุญาตของผู้ขาย

สำหรับความช่วยเหลือเกี่ยวกับข้อกำหนดเรื่องใบอนุญาตของผู้ขาย กรุณาดูที่ [ใบอนุญาตของผู้ขายในมลรัฐแคลิฟอร์เนียของคุณ](#) เอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 73 หรือโทรศัพท์ติดต่อศูนย์บริการลูกค้าของเรา

โปรแกรมซอฟต์แวร์และอุปกรณ์การลบบัญชีการขาย

บุคคลใดก็ตามที่ขาย ชื่อ ติดตั้ง ถ่ายโอน หรือครอบครองโปรแกรมซอฟต์แวร์หรืออุปกรณ์ที่ใช้เพื่อซ่อนหรือลบบัญชีการขายและเพื่อปลอมแปลงบัญชีโดยรู้สำนึกถือว่ามีคามผิดอาญา

การใช้อุปกรณ์เหล่านี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความได้เปรียบในการแข่งขันอย่างไม่เป็นธรรม มากกว่าเจ้าของธุรกิจที่ปฏิบัติตามกฎหมายและจ่ายส่วนแบ่งภาษีและค่าธรรมเนียมของตนอย่างยุติธรรม ผู้ที่ละเมิดจะต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดสามปี ปรับสูงสุดไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์ และจะต้องจ่ายคืนภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่ยกออกไว้ทั้งหมด รวมค่าปรับ ซึ่งประกอบด้วยดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

สำหรับข้อมูลหรือความช่วยเหลือเพิ่มเติมในเรื่องที่ว่ากฎหมายภาษีการขายและผู้ใช้สินค้ามีผลใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจของคุณอย่างไร กรุณาใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลที่ระบุไว้ด้านล่าง

ศูนย์บริการลูกค้า
1-800-400-7115
TTY: 711

ตัวแทนฝ่ายบริการลูกค้าพร้อมที่จะตอบข้อสงสัยของคุณทุกวันทำการระหว่างเวลา 8:00 น. ถึง 17:00 น. (เวลาแปซิฟิก) ยกเว้นวันหยุดราชการ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษแล้ว ยังมีความช่วยเหลือในภาษาอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

สำนักงานภาคสนาม

เมือง	รหัสพื้นที่	หมายเลข
Bakersfield	1-661	395-2880
Culver City	1-310	342-1000
El Centro	1-760	352-3431
Fairfield	1-707	427-4800
Fresno	1-559	440-5330
Irvine	1-949	440-3473
Norwalk	1-562	466-1694
Oakland	1-510	622-4100
Rancho Mirage	1-760	770-4828
Redding	1-530	224-4729
Riverside	1-951	680-6400
Sacramento	1-916	227-6700
Salinas	1-831	443-3003
San Diego	1-858	385-4700
San Francisco	1-415	356-6600
San Jose	1-408	277-1231
San Marcos	1-760	510-5850
Santa Clarita	1-661	222-6000
Santa Rosa	1-707	576-2100
Van Nuys	1-818	904-2300
Ventura	1-805	677-2700
West Covina	1-626	480-7200

สำนักงานภาคสนามนอกมลรัฐแคลิฟอร์เนีย

Chicago, IL	1-312	201-5300
Houston, TX	1-281	531-3450
New York, NY	1-212	697-4680
Sacramento, CA	1-916	227-6600

อินเทอร์เน็ต www.boe.ca.gov

คุณสามารถเข้าสู่เว็บไซต์ของเราเพื่อรับทราบข้อมูลเพิ่มเติม เช่น กฎหมาย ข้อกำหนด แบบฟอร์ม เอกสารเผยแพร่ และคู่มือการยื่นนโยบาย ซึ่งจะช่วยให้คุณเข้าใจกฎหมายดังกล่าวมีผลใช้บังคับกับธุรกิจของคุณอย่างไร

นอกจากนี้ คุณยังสามารถตรวจสอบความถูกต้องของหมายเลขใบอนุญาตของผู้ขายได้บนเว็บไซต์ของกรมสรรพสามิต (มองหา "Verify a Permit/License (ตรวจสอบความถูกต้องของใบอนุญาต/ทะเบียน)") หรือโทรศัพท์ติดต่อฝ่ายบริการตรวจสอบความถูกต้องด้วยระบบอัตโนมัติโดยไม่เสียค่าบริการโทรศัพท์ได้ที่หมายเลข 1-888-225-5263

เอกสารเผยแพร่เวอร์ชันหลายภาษามีให้เลือกอ่านอยู่บนเว็บไซต์ของเราที่ www.boe.ca.gov

แหล่งข้อมูลที่ดียิ่งอีกแห่งหนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการเริ่มต้นธุรกิจก็คือ California Tax Service Center (ศูนย์บริการภาษีแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย) ที่ www.taxes.ca.gov

บริการตอบกลับทางโทรสาร

บริการตอบกลับทางโทรสารของเราทำให้คุณสามารถส่งเอกสารเผยแพร่ แบบฟอร์ม และข้อกำหนดที่คุณเลือกได้ตลอด 24 ชั่วโมงต่อวัน โทรศัพท์ติดต่อไปที่หมายเลข 1-800-400-7115 และเลือกตัวเลือกโทรสาร เราจะส่งเอกสารที่คุณเลือกไปให้คุณทางโทรสารภายใน 24 ชั่วโมง

ประกาศข้อมูลด้านภาษี

ประกาศข้อมูลด้านภาษี (TIB) ประจำไตรมาสประกอบด้วยบทความต่างๆ เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้กฎหมายกับธุรกรรมประเภทจำเพาะ ประกาศเกี่ยวกับเอกสารเผยแพร่ฉบับใหม่และฉบับปรับปรุงแก้ไข และบทความที่น่าสนใจอื่นๆ คุณสามารถค้นหา TIB ฉบับปัจจุบันและฉบับเก่าได้บนเว็บไซต์ของเราที่ www.boe.ca.gov/news/tibcont.htm คุณสามารถลงทะเบียนรายชื่ออีเมลเพื่อรับข่าวสารล่าสุดของกรมสรรพสามิตของเราและเพื่อรับการแจ้งเตือนเมื่อมีการโพสต์ TIB ฉบับใหม่ล่าสุดไว้บนเว็บไซต์ของเรา

การเรียนการสอนและการสัมมนาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

สำนักงานภาคสนามที่มีอยู่ทั่วรัฐของเราจำนวนมากจัดกรเรียนการสอนเกี่ยวกับภาษีการขายและผู้ใช้สินค้าขั้นพื้นฐานโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยมีการเรียนการสอนด้วยภาษาอื่นในบางชั้นเรียน ตรวจสอบส่วนงานภาษีการขายและผู้ใช้สินค้าบนเว็บไซต์ของเราที่ www.boe.ca.gov เพื่อค้นหารายชื่อของชั้นเรียนและสถานที่ตั้ง อีกทั้ง คุณยังสามารถโทรศัพท์ติดต่อสำนักงานภาคสนามประจำท้องถิ่นของคุณเพื่อขอรับข้อมูลการเรียนการสอน นอกจากนี้ เรายังจัดการสัมมนาออนไลน์ ซึ่งประกอบด้วยการสอนเกี่ยวกับภาษีการขายและผู้ใช้สินค้าขั้นพื้นฐานและวิธีการ ยื่นขอคืนภาษีของคุณ ที่คุณสามารถเข้าถึงบนเว็บไซต์ของเราได้ทุกเมื่อ อีกทั้ง ยังอาจมีการสัมมนาออนไลน์ในภาษาอื่นๆ เป็นบางครั้งด้วยเช่นกัน

คำแนะนำเรื่องภาษีอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

เพื่อความปลอดภัยของคุณ คุณควรได้รับคำแนะนำเรื่องภาษีอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร คุณอาจได้รับการยกเว้นจากภาษี ค่าปรับ หรือดอกเบี้ยที่มีการเรียกเก็บซึ่งค้างชำระจากการทำธุรกรรม หากเราพิจารณาเห็นว่าเราให้คำแนะนำเรื่องภาษีอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับธุรกรรมที่ไม่ถูกต้องและคุณยึดคำแนะนำนั้นเป็นหลักอย่างสมเหตุสมผลจนพาลต่อการชำระภาษีตามจำนวนเงินที่เหมาะสม สำหรับการทำให้การยกเว้นนี้มีผลใช้บังคับ คุณต้องส่งคำร้องขอคำแนะนำอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรโดยระบุชื่อผู้เสียภาษีที่จะใช้คำแนะนำนั้นและอธิบายข้อเท็จจริงและสถานการณ์ของธุรกรรมดังกล่าวโดยสมบูรณ์ด้วย

กรุณาเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราที่ www.boe.ca.gov/info/email.html เพื่อส่งคำร้องขอของคุณทางอีเมล การเขารหัสอีเมลช่วยให้เราสามารถมอบวิธีการส่งข้อมูลที่เป็นการลับทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ปลอดภัยและมีการรักษาความปลอดภัยได้ คำแนะนำวิธีการลงทะเบียนและรับอีเมลที่เขารหัสมีอยู่บนเว็บไซต์ของเราแล้ว อีกทั้ง คุณยังอาจส่งคำร้องขอของคุณในรูปแบบจดหมายไปที่ Audit and Information Section, MIC:44 (ส่วนงานตรวจสอบบัญชีและข้อมูล, MIC:44) State Board of Equalization, P.O. Box 942879, Sacramento, CA 94279-0044

ผู้ปกป้องสิทธิผู้เสียภาษี

หากท่านต้องการทราบเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิทธิของคุณในฐานะเป็นผู้เสียภาษีหรือหากคุณไม่สามารถแก้ไขปัญหาผ่านช่องทางปกติได้ (ยกตัวอย่างเช่น โดยการพูดคุยกับหัวหน้างาน) กรุณาติดต่อเอกสารเผยแพร่ฉบับที่ 70 เรื่องการเข้าใจถึงสิทธิของคุณในฐานะเป็นผู้เสียภาษีแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย หรือติดต่อสำนักงานผู้ปกป้องสิทธิผู้เสียภาษีเพื่อขอรับความช่วยเหลือที่หมายเลข 1-916-324-2798 (หรือหมายเลขโทรศัพท์แบบไม่เสียค่าบริการที่ 1-888-324-2798) หมายเลขโทรสาร คือ 1-916-323-3319

หากคุณต้องการ คุณสามารถเขียนจดหมายไปที่ Taxpayers' Rights Advocate, MIC:70 (สำนักงานผู้ปกป้องสิทธิผู้เสียภาษี, MIC:70) State Board of Equalization; P.O. Box 942879; Sacramento, CA 94279-0070

ข้อกำหนด แบบฟอร์ม และเอกสารเผยแพร่

รายการจะแตกต่างกันตามเอกสารเผยแพร่

ข้อกำหนด แบบฟอร์ม และเอกสารเผยแพร่ที่เลือกมาซึ่งคุณอาจสนใจแสดงอยู่ในรายการด้านล่าง รายการข้อกำหนด แบบฟอร์ม และเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับภาษาการขายและผู้ใช้สินค้าที่ครบถ้วนสมบูรณ์มีอยู่บนเว็บไซต์ของกรมสรรพสามิต นอกจากนี้ เอกสารเผยแพร่หรือวัสดุเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เวอร์ชันหลายภาษาของเรายังมีอยู่ที่ www.boe.ca.gov/languages/menu.htm

ข้อกำหนด

- 1506 สถานประกอบการที่ให้บริการเบ็ดเตล็ด
- 1597 ทรัพย์สินที่มีการถ่ายโอนหรือขายโดยองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรบางแห่ง
- 1602 ผลิตภัณฑ์อาหาร
- 1603 การขายผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องเสียภาษี
- 1660 การให้เข้าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ทั่วไป
- 1668 การขายเพื่อการขายต่อ
- 1669 การสาธิต การจัดแสดง และการใช้ทรัพย์สินที่ถือครองไว้เพื่อการขายต่อ—ทั่วไป
- 1698 บันทึก
- 1700 การชำระคืนภาษีการขาย
- 1821 คำนำ—ภาษีท้องถิ่น

เอกสารเผยแพร่

- 17 กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ ภาษีการขายและผู้ใช้สินค้า และภาษีพิเศษ
- 18 องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร
- 44 ภาษีท้องถิ่น
- 45 โรงพยาบาลและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการแพทย์อื่นๆ
- 46 การให้เข้าทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้
- 51 แนวทางเพื่อสินค้าและบริการปลอดภาษีของกรมสรรพสามิต
- 61 ภาษีการขายและผู้ใช้สินค้า ข้อยกเว้นและการตัดแยก
- 68 ช่างภาพ ช่างล้างอัดภาพ และห้องปฏิบัติการล้างฟิล์ม
- 70 การเข้าใจถึงสิทธิของคุณในฐานะเป็นผู้เสียภาษีแห่งมลรัฐแคลิฟอร์เนีย
- 73 ใบอนุญาตของผู้ขายในมลรัฐแคลิฟอร์เนียของคุณ
- 74 การยกเลิกใบอนุญาตผู้ขายของคุณ
- 75 ดอกเบี้ยและค่าปรับ
- 76 การสอบบัญชี
- 102 การขายให้แก่รัฐบาลสหรัฐฯ
- 103 การขายเพื่อการขายต่อ
- 113 คู่มือ ส่วนลด และเงินคืน
- 115 ทิป ค่าตอบแทนพิเศษ และค่าบริการ
- 116 บันทึกเรื่องภาษีการขายและผู้ใช้สินค้า
- 126 การลงทะเบียนภาษีผู้ใช้สินค้าแบบบังคับสำหรับสถานประกอบการที่ให้บริการ

Publicaciones disponibles en su idioma
以您的母语出版的出版物
CÁC ÁN PHẨM CÓ SẴN TRONG NGÔN NGỮ CỦA QUÝ VỊ
귀하의 언어로 된 간행물이 있습니다

การทดสอบกฎ 80/80

ตามที่ระบุไว้ในส่วนอาหารที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ คุณสมบัติที่ต้องเสียภาษีของการขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ของคุณจะขึ้นอยู่กับว่าคุณอยู่ภายใต้กฎ 80/80 หรือไม่ คุณจะอยู่ภายใต้กฎนี้ หาก

- รายรับรวมของคุณมากกว่าร้อยละ 80 มาจากการขายผลิตภัณฑ์อาหาร และ
- การขายปลีกผลิตภัณฑ์อาหารของคุณมากกว่าร้อยละ 80 มักต้องเสียภาษี ยกตัวอย่างเช่น ผลิตภัณฑ์อาหารที่เสิร์ฟเป็นมื้ออาหารที่ขายสำหรับการบริโภคที่สถานที่ที่คุณจัดให้ ที่ขายเป็นอาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อน หรือที่ขาย ณ สถานประกอบการที่มีการระบุว่าเป็นสถานประกอบการที่ให้ลูกค้าขับรถเข้ามาจอดรถรับผลิตภัณฑ์ได้

การที่คุณมีคุณสมบัติที่เหมาะสมอาจเป็นเรื่องที่ชัดเจนอยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น ร้านอาหารจานด่วนส่วนใหญ่มักมีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือคุณอาจจำเป็นต้องใช้ตารางด้านล่างเพื่อประเมินการขายของคุณอย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น

แม้ว่าคุณอาจผ่านเกณฑ์ทั้งสองข้อของกฎ 80/80 แต่คุณอาจเลือกที่จะลงบัญชีแยกสำหรับการขายตามการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเย็นเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ หรือคุณอาจเริ่มรายงานภาษีทันทีตามที่อธิบายไว้ในส่วนการขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ หากคุณอยู่ภายใต้กฎ 80/80

หากคุณไม่มีคุณสมบัติเหมาะสม ณ เวลานี้ คุณควรตรวจสอบการขายของคุณ และทำการประเมินการขายของคุณใหม่ทุก 90 วันเพื่อพิจารณาว่าสถานะของคุณมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ คุณควรเก็บบันทึกการทดสอบทุก 90 วันของคุณไว้ ในการตรวจสอบบัญชีคุณอาจต้องให้หลักฐานที่พิสูจน์ว่าคุณไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมภายใต้กฎ 80/80

การทดสอบทุก 90 วัน	การขายอาหาร		ยอดรวม		ยอดขายรวม
	ต้องเสียภาษี	ไม่ต้องเสียภาษี	การขายอาหาร	การขายผลิตภัณฑ์ที่มีโซ่อาหาร	
ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีการจัดเตรียมให้ร้อน	\$85,000				
ผลิตภัณฑ์อาหารเย็น (ยกตัวอย่างเช่น สลัดเย็น นม) ที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ ที่ขายเพื่อการบริโภค ณ สถานที่ของผู้ขาย	4,000	5,000			
ผลิตภัณฑ์ที่มีโซ่อาหาร (ยกตัวอย่างเช่น เครื่องดื่มอัดลมและ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ ของที่ระลึก)				\$6,000	
ยอดรวม	\$89,000	\$5,000	\$94,000	\$6,000	\$100,000

หมายเหตุ ยารวมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มอัดลมเป็นส่วนหนึ่งของการขายผลิตภัณฑ์อาหารของคุณ แม้ว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวต้องเสียภาษี แต่ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นผลิตภัณฑ์อาหาร

ในตัวอย่างข้างต้น ผู้ขายปลีกจะอยู่ภายใต้กฎ 80/80 เนื่องจากการขายของผู้ขายปลีกมากกว่าร้อยละ 80 คือการขายอาหาร (94,000 ดอลลาร์ ÷ 100,000 ดอลลาร์ = ร้อยละ 94) และการขายอาหารมากกว่าร้อยละ 80 ต้องเสียภาษี (89,000 ดอลลาร์ ÷ 94,000 ดอลลาร์ = ร้อยละ 95) ดังนั้น อาหารทั้งหมดที่ขายในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการบริโภค ณ สถานที่ของผู้ขายต้องเสียภาษี เว้นแต่ผู้ขายทำการเลือกกฎพิเศษสำหรับอาหารเย็นที่ขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ตามที่อธิบายไว้ในส่วนการขายเพื่อการบริโภคนอกสถานที่ หากคุณอยู่ภายใต้กฎ 80/80

เมื่อทำการประเมินการขายภายใต้กฎ 80/80 สถานที่ที่ตั้งแต่ละแห่งต้องได้รับการพิจารณาแยกกัน สถานที่ที่ตั้งที่รวมเป็นแห่งเดียว เช่น ภัตตาคาร และร้านเบเกอรี่หรือสถานที่ตั้งศูนย์อาหารอาจได้รับการพิจารณาว่าเป็นสถานประกอบการหนึ่งแห่งตามวัตถุประสงค์ของการคำนวณข้างต้น แม้ว่าการขายดังกล่าวจะถูกแยกลงในบัญชีและบันทึกก็ตาม

